

25|SVEN

25. SARAJEVSKE VEČERI MUZIKE 2019

Četvrtak, 09.05.2019 – Petak, 17.05.2019.

MUSIC ARTS FOUNDATION

FONDACIJA ZA MUZIČKE UMJETNOSTI

Poštovani ljubitelji muzike,

Jubilarno 25. izdanje festivala Sarajevske večeri muzike je pred nama. A, iza nas je pregršt uspješnih koncerata kojima smo Vama, našoj cijenjenoj publikici, predstavili neke od najutjecajnijih muzičkih umjetnika današnjice. S namjerom da sarajevske koncertne pozornice kvalitetom događaja približimo onim najvećim svjetskim muzičkim središta, prije sedam godina započeli smo zahtjevnu misiju obnove SVEM-a, u nadi da ćemo dati značajniji doprinos muzičkom životu ovog grada. No, put nije bio nimalo jednostavan, imajući na umu brojne prepreke koje se danas čine kao skoro jedina konstanta svih dosadašnjih stremljenja. Međutim, da ne odustajemo dokazuje i ovogodišnji festivalski program; kriteriji su davno postavljeni ispod kojih se ne može i ne smije ići. Tako, kao poseban dar u okviru jubileja donosimo ponovno gostovanje maestra **Ive Pogorelića**, uz izvedbu jednog od najljepših djela pijanističke literature, Koncerta za klavir i orkestar br. 2 **Sergeja Rahmanjinova** pod palicom **Samre Gulamović** i uz pratnju **Sarajevske filharmonije**. Posebna muzička poslastica stiže i koncertom "Putovanje" tenora **Zorana Todorovića**, kojim će, uz **Aleksandra Nikolića**, **Zorana Anića** i **Slobodana Gerića**, oživjeti neke od najpopularniji melodija svijeta. Na proslavu pristižu i mnogobrojni gosti iz Slovenije, koji svoje darove donose u obliku dva koncerta kamerne muzike, koncerta **Gudačkog kvarteta Tartini** i klarinetiste **Darka Brleka**, te **Duvačkog kvinteta SLOWIND**, kojima se pridružuje i recital gitariste **Jureta Cerkovnika**. Da proslava bude potpuna pobrinuli su se i domaći umjetnici, **Ženski vokalni ansambl Corona** s koncertom tradicionalne muzike Balkana, te **solisti i Hor Opere Narodnog pozorišta u Sarajevu** kao i **Sarajevska filharmonija** izvedbom djela "Stabat mater" **Gioachina Rossinija** pod palicom maestra **Ive Lipanovića**.

Najavu našeg višednevog muzičkog slavlja donose mladi umjetnici, violinista **Luka Ljubas** i pijanistica **Ruzha Semova**, koji će proslavu otvoriti koncertom "U susret SVEM-u". No, naš jubilej ne bi bio moguć bez Vas, naše publike, kojoj zahvaljujemo na godinama dragocjene podrške!

Dobrodošli na 25. SVEM!

Ninoslav Verber

25|SVEM

25. SARAJEVSKE VEČERI MUZIKE 2019
Četvrtak, 09.05.2019 – Petak, 17.05.2019.

PROGRAMSKA KNJIŽICA

25|SVEM

25. SARAJEVSKE VEČERI MUZIKE 2019

PROGRAM

Četvrtak, 09.05.2019. – Petak, 17.05.2019.

ČETVRTAK, 09. maj 2019, 20:00

Bošnjački institut

Koncert: "U susret SVEM-u"

Luka Ljubas, violina

Ruzha Semova, klavir

PETAK, 10. maj 2019, 20:00

Narodno pozorište Sarajevo

Ivo Pogorelić, klavir

Samra Gulamović, dirigentica

Sarajevska filharmonija

SUBOTA, 11. maj 2019, 20:00

Narodno pozorište Sarajevo

Koncert: "Putovanje"

Zoran Todorović, tenor

Aleksandar Nikolić, bandoneon

Zoran Anić, gitara

Slobodan Gerić, kontrabas

PONEDJELJAK, 13. maj 2019, 20:00

Bošnjački institut

Gudački kvartet TARTINI

Darko Brlek, klarinet

UTORAK, 14. maj 2019, 20:00

Crkva Sv. Josipa Marijin Dvor

Jure Cerkovnik, gitara

SRIJEDA, 15. maj 2019, 20:00

Crkva Sv. Josipa Marijin Dvor

Duvački/Puhački kvintet SLOWIND

ČETVRTAK, 16. maj 2019, 20:00

Crkva Sv. Josipa, Marijin Dvor

Ženski vokalni ansambl CORONA

PETAK, 17. maj 2019, 20:00

Crkva Sv. Josipa, Marijin Dvor

Koncert: Gioachino Rossini, *Stabat Mater*

Aida Čorbadžić, sopran

Terezija Kusanović, mezzosopran

Amir Saračević, tenor

Ivan Šarić, bas

Ivo Lipanović, dirigent

Hor Opere NPS

Sarajevska filharmonija

PONEDJELJAK, 13. maj – PETAK, 17. maj 2019.

Srednja muzička škola

Radionice o jazz harmoniji s

RANKOM RIHTMANOM

ČETVRTAK, 09. maj 2019, 20:00

Bošnjački institut

KONCERT:
“U susret SVEM-u”
Luka Ljubas, violin
Ruzha Semova, klavir

PROGRAM

Francis Poulenc (1899-1963)

Sonata za violinu i klavir, FP 119

Allegro con fuoco

Intermezzo

Presto tragico

Eugène Ysaÿe (1858-1931)

Solo sonata za violinu br. 3 Ballade, op. 27, d mol

Lento molto sostenuto

Allegro in tempo giusto e con bravura

Fritz Kreisler (1875-1962)

Rečitativ i Scherzo, op. 6

Niccolo Paganini (1782-1840)

Capriccio br. 24 za solo violinu, op. 1, a mol

Karen Asatrian (r. 1972)

One for Luka

Fritz Kreisler (1875-1962)

Viennese Rhapsodic Fantasietta za violinu i klavir

Luka Ljubas

Jedan od uspješnijih violinista mlađe generacije, **LUKA LJUBAS** pažnju šire muzičke javnosti privukao je osvajanjem prve i svih posebnih nagrada na Internacionalnom violinističkom takmičenju *Vaclav Huml*. Rođen 1996. godine u Beču, svoje prve muzičke korake pravi unutar porodičnog kruga muzičara, a nastavlja kroz institucionalno muzičko obrazovanje. Studij na Koruškom državnom konzervatoriju započinje 2006. godine u klasi profesora Brian Finlaysona, a nastavlja 2012. upisom na Univerzitet za muziku u Beču u klasi profesora Gerharda Schultza. Tokom svoje dosadašnje karijere nastupao je u prestižnim bečkim dvoranama Konzerthausa i Musikvereina, te na koncertima u Armeniji, Sloveniji, Italiji, Japanu i Hrvatskoj, a očekuje ga i debitanstki nastup u čuvenom Carnegie Hall-u u New Yorku. Kao solista nastupao je sa Zagrebačkom filharmonijom, Simfonijskim orkestrom HRT-a, Zagrebačkim solistima, Bečkim kamernim orkestrom, Koruškim simfonijskim orkestrom, Dubrovačkim simfonijskim orkestrom, Bečkim Mozart orkestrom, i dr, uz pratnju mnogih istaknutih dirigenata, kao što su Kevin John Edusei, Eduard Straussser, Uroš Lajovic, Moritz Gnann, Tonči Bilić, Alexander Soddy, Guido Mancusi, i dr. Dobitnik je brojnih nagrada i priznanja, uključujući i Prvu nagradu na takmičenju *Prima la Musica*, Prvu nagradu na 10. Međunarodnom takmičenju u Padovi 2013. godine, posebno priznanje Koruškog Konzervatorija u Klagenfurtu, kao i posebnu nagradu Univerziteta za muziku u Beču, te nagradu Zagrebačke filharmonije za najboljeg mladog muzičara u 2017. godini. Do sada se usavršavao na majstorskim radionicama koje su vodili Tanja Becker-Bender, Schmuel Ashkenasi, Soo-Ock Kim, Pavel Vernikov, Eszter Haffner, Igor Ozim, Rodney Friend, Viktor Tretjakov i Yuzuko Horigome. Kao kamerni muzičar sarađuje sa umjetnicima kao što su Erwin Kropfitsch, Jeremijas Fliedl, Rohan De Silva, Mark Kinkaid, Nađa Höbarth i Ekaterina Rumyantseva. Od 2014. godine Luka svira na violini Giovanni Battista Guadagninija, nastale između 1783. i 1785 godine, koju mu je, uz ljubazno posredovanje Andree König, ustupila na neograničeno korištenje londonska muzička kuća „Beare Violin Society”.

Pijanistica **RUZHA SEMOVA** svoje muzičko obrazovanje započela je u Sofiji (Bugarska), gdje još kao djevojčica osvaja niz nagrada na pijanističkim takmičenjima poput Takmičenja *Svetoslav Obretenov*, te *Virtuosi per musica di pianoforte* u Češkoj. Studij klavira završava u klasi profesora Antona Dikova pri Nacionalnoj muzičkoj akademiji u Sofiji 2000. godine, dok 2007. okončava i postdiplomski studij na Univerzitetu za muziku u Beču gdje je studirala u klasi profesora Stefana Vladara. Usavršavala se na majstorskim radio-nicama uz istaknute umjetnike i pedagoge kao što su Marko Tezza, Germaine Mounier, Dmitry Bashkirov, te Anders Ljungar-Chapelon. Kao solistica nastupala je uz pratnju većine bugarskih simfonijskih orkestara, te je snimala za potrebe Bugarske nacionalne radio-televizije, kao i privatne stанице Classic FM. Održala je niz koncerata i nastupa u Austriji, Njemačkoj, Francuskoj, SAD-u, Kini, Izraelu, Japanu, Peruu, Češkoj, Slovačkoj, Poljskoj. Učestvovala je i na više muzičkih festivala kao što su *Klavierfestival Ruhr* (Njemačka), Festival *Chopin* u Parizu, Ljetna akademija Lilienfeld (Austrija), te bugarskim festivalima *Ljeto u Varni*, *Nedyalka Simeonova* i *Apollonia*. Djeluje kao profesorica klavira na Univerzitetu za muziku u Beču, te kao profesorica kamerne muzike na Ljetnoj akademiji u Lilienfeldu.

Ruzha Semova

O DJELIMA:

Tradicionalni koncert posvećen stvaralaštvu umjetnika mlađe generacije svake godine predstavlja osvježavajući uvertiru festivalskim sadržajima, na taj način kreirajući specifičnu atmosferu koja prožima sve koncerete Festivala. Za jubilarno 25. izdanje SVEM-a takva čast pripala je mladom violinistu Luki Ljubasu, sinu nekadašnjeg sarajevskog studenta i muzičara Darka Ljubasa, uz pratnju pijanistice Ruzhe Semove. Festivalska uvertira je ujedno i omaž najvećim autorima violinističke literature, te njihovim virtuoznim ostvarenjima. Koncert otvara čuvena Sonata za violinu i klavir francuskog kompozitora **Francisa Poulenga**. Djelo nastaje u jeku Drugog svjetskog rata, između 1942. i 1943. godine u sjećanje na španskog pjesnika Federica Garcíu Lorcu, a premijeru doživljava 1943. u čuvenoj Salle Gaveau u Parizu. Njegova Sonata konačni je produkt višegodišnjih propitivanja i eksperimentisanja, te u svoja tri stavka krije tragove mnoštva kompozitorovih neuspjelih pokušaja komponovanja jednog ovakvog kamernog djela. Utjecaji Čajkovskog i Rahmanjinova evidentni su kroz citate i evokacije, no kompozitor se citatima referira i na vlastita djela. Iako je pokušaj bio uspješan, kompozitor nije bio u potpunosti zadovoljan konačnim ishodom, a suzdržane reakcije kritike i struke doprinijele su da Poulenc djelo revidira 1949. godine. Nakon Poulencove koncertni program donosi još jednu sonatu, čuvenu Sonata za solo violinu jednog od najznačajnijih violinističkih virtuoza **Eugène Ysaÿea**. Ovaj belgijski umjetnik, cijenjen kao izvođač, kompozitor, ali i kao dirigent, posebno se proslavio svojim djelima za violinu. U neka od najizvođenijih spada njegovih 6 Sonata za solo violinu, op. 27 nastalih u julu 1923. godine, s namjerom da muzikom kreira portrete šest najznačajnijih violinista, ujedno svojih savremenika, i njihovih upečatljivih interpretatorskih stilova. Djela su zasnovana na različitim savremenim kompozitorskim tehnikama, te istovremeno postavljaju visoke interpretativne zahtjeve, kako u pogledu izvođačke tehnike, tako i u pogledu muzičke ekspresije. Pored sonata posvećenih Josephu

Szigetiju (br. 1), Jacquesu Thibaudu (br. 2), Fritzu Kreisleru (br. 4), Mathieu Crickboomu (br. 5) i Manuelu Quirogi (br. 6), **Sonata za solo violinu, op. 27, br. 3** nosi posvetu violinistu i kompozitoru Georgesu Enescu, te je struktuirana kao balada podijeljena na dva odsjeka. Djela još jednog violinističkog virtuoza, **Fritza Kreislera** upotpunjaju koncertnim program sa čak dva značajna muzička doprinosa, Rečitativ i Scherzo, op. 6, te *Viennese Rhapsodic Fantasietta*. Ovaj austrijski violinista i kompozitor, koji je značajan dio života dje-lovalo u Sjedinjenim Američkim Državama, smatra se jednim od najvećih violinista svih vremena, koji je ostao zapamćen po specifičnost tona i izražajnosti fraziranja. Njegov Rečitativ i Scherzo, op. 6, pisani za solo violinu, nastaju 1911. godine posvećeni violinisti Eugène Ysaÿeu uz kompozitorovu bilješku „maestru i prijatelju“, u duhu popularne kolegjalne prakse. Rečitativ problematizuje tzv. parlando pokrete gudala, dok Scherzo postavlja visoke tehničke zahtjeve pred izvođača. *Viennese Rhapsodic Fantasietta*, djelo pisano za violinu i klavir između 1941. i 1942. godine na kraju Kreislerove izvođačke karijere, predstavlja kompozitorov omaž rodnom gradu, u kojem se prepliću melanholični i radosni ugođaji kao oblik kompozitorove introspekcije. No, večer posvećena violinističkom umijeću ne bi bila potpuna bez **Niccola Paganinija** i njegovog čuvenog Capriccia br. 24 u molu za solo violinu. Kao jedno od najpopularnijih simbola muzičkog virtuoziteta uopće, ovo djelo posljednji je od 24 Capriccia nastala između 1802. i 1817. godine, te objavljena kao kompozitorov opus br. 1. Capriccio br. 24 čini tema praćena sa 11 varijacija i finalom, koji ispituje gotovo sve ključne tehničke aspekte sviranja violine. Kao poseban dodatak programu uvršteno je i djelo posvećeno i pisano za mladog Luku Ljubasu, djelo *One for Luka* armenskog kompozitora i pijaniste **Karen Asatriana**, čije je stvaralaštvo najvećim dijelom u znaku komponovanja, izvođenja i aranžiranja jazz i tradicionalne muzike.

PETAK, 10. maj 2019, 20:00

Narodno pozorište Sarajevo

KONCERT:

Ivo Pogorelić, klavir
Samra Gulamović, dirigentica
Sarajevska filharmonija

PROGRAM

Nikolaj Rimski-Korsakov (1844-1908)

Simfonijska suita (Simfonija br. 2) *Antar*, op. 9

Largo – Allegro giocoso

Allegro – Molto allegro – Allargando

Allegro risoluto alla marcia

Allegretto vivace – Andante amoroso

Sergej Rahmanjinov (1873-1943)

Koncert za klavir i orkestar br. 2, op. 18, c mol

Moderato

Adagio sostenuto – Più animato – Tempo I

Allegro scherzando

Ivo Pogorelić

IVO POGORELIĆ zasigurno je jedan od najintrigantnijih, najutjecajnijih i najpoznatijih svjetskih pijanista današnjice. Njegove specifične interpretacije čuvenih djela pijanističke literature izazivale su brojne reakcije publike i kritičara, ali nikada nisu ostavljale ravnodušnim. Često nazivan i genijem, maestro Pogorelić je svojom umjetničkom djelatnošću utjecao na brojne generacije pijanista. Nakon čuvenog događaja na prestižnom Međunarodnom takmičenju *Frederic*

Chopin 1980. godine, kada je pijanistica Marta Argerich, prepoznavši njegov nevjerovatni talent, mladog pijanistu proglašila genijem i iz protesta istupila iz žirija, jer je eliminiran u trećem krugu, njegova karijera poprimila je potpuno novi oblik. Medijski odjeci ovog najkontroverznijeg događaja u historiji čuvenog takmičenja maestra Pogorelića smjestili su u sami vrh svjetske pijanističke scene. Tadašnjeg pobjednika takmičenja, Dang Thai Sona gotovo niko nije zapamtrio.

Samo godinu dana nakon ove životne prekretnice, maestro Pogorelić debitirao je u njujorškom Carnegie Hallu, a uslijedili su mnogobrojni pozivi za koncerte širom svijeta, od Sjedinjenih Američkih Država do Japana. Dobija pozive za koncerte i od čuvenih svjetskih orkestara poput Berlinske i Bečke filharmonije, Londonskog simfonijskog orkestra, Njujorške filharmonije, Londonske kraljevske filharmonije, Orkestra Tonhalle iz Züricha, orkestara iz Chicaga i Bostona, Filharmonije iz Los Angeleza, te mnogih drugih. Već 1982. godine potpisuje ugovor za *Deutsche Grammophon*, te snima niz najznačajnijih djela pijanističke literature majstora poput Bacha, Scarlattija, Mozarta, Haydna, Beethovena, Schumanna, Chopina, Čajkovskog i Liszta, te Prokofjeva, Ravela i Skrjabina. O njegovim izvedbama pisali su svi značajni svjetski kritičari i listovi: „Svaki ton odsvirao je tačno, sa nevjerojatnom ekspresijom. Bio je cijeli orkestar“ (*New York Times*) ili „Pogorelić čini da muzika zvoni s uzbudnjem kada je to potrebno, dopuštajući mekšoj, laganijoj muzici da se istakne prirodnim dostojanstvom.“. Njegovi snimci najznačajnijih muzičkih ostvarenja postali su najprodavanijim albumima klasične muzike u historiji. Umjetnost maestra Pogorelića počiva na čvrstim uvjerenjima da u interpretaciji treba uvijek težiti novim pristupima, lišenim svih muzičkih stereotipa, manira, podrazumijevanja, te svaki put djelu pristupiti sa iskrenošću prvog umjetničkog zanosa.

Maestro Ivo Pogorelić rođen je u Beogradu, gdje je već kao dječak pokazao izuzetan talenat i interes za muziku. Sa 12 godina biva primljen na Središnju muzičku školu u Moskvi, a od 1975. godine svoje pijanističko školovanje nastavlja na čuvenom Konzervatoriju Tchaikovsky u Moskvi. Život i rad sa pijanisticom i pedagoginjom Alisom Kezaradze u potpunosti je obilježio i usmjerio maestrov umjetnički put. S njom je ostao povezan intezivnom profesionalnom saradjnjom i brakom sve do njene smrti, 1996. godine, nakon čega se na duže vrijeme povlači iz javnog i koncertnog života. Koncertiranju se uspješno vraća u sezoni 2005/2006, pa uskoro nastupa na turnejama po Evropi, Aziji, Sjevernoj Americi, te Australiji i Novom Zelandu. Za hrvatski *Jutarnji*

list o vlastitom pristupu muzici izjavio je: „Smatram da je najlaskaviji kompliment za pijanistu kada dosegne takav profesionalni nivo da svaki koncert zvuči kao improvizacija, a to zapravo nije, jer sve je itekako dobro izrađeno“, ističući da je on jedini koji ima hrabrosti opet i iznova se vraćati stariм djelima koje je nebrojeno puta izveo i snimio, te u svaku izvedbu unijeti nešto potpuno novo. Ovaj predani umjetnik, genij kako ga mnogi kritičari nazivaju, za sebe kaže da je sluga umjetnosti, i naglašava da, koliko god svima takav način života izgledao egzotično i primamljivo, nakon svega on ipak i dalje treba sjesti za klavir i nastaviti sa predanim, upornim radom na putu ka novom. Osim što je i posljednjim atomima svog bića predan i posvećen umjetnosti, maestro Pogorelić intenzivno se bavi i humanitarnim radom, te aktivnostima na polju razvoja obrazovanja. U Hrvatskoj je još 1986. godine osnovao Fond za mlade glazbenike, čiji je cilj bio finansijski pomoći studije u inostranstvu za izuzetno talentovane mlade muzičare. Utemeljio je i muzički festival u Bad Wörishofenu 1988. godine koji nosi njegovo ime, a iste godine postao je i UNESCO-ov ambasador dobre volje. U Pasadeni u SAD-u 1993. godine pokrenuo je i Internationalno pijanističko takmičenje Ivo Pogorelić, koje je nažalost doživjelo samo jedno izdanje. U najtežim vremenima za grad Sarajevo, ovaj ne samo veliki umjetnik, već i predani humanitarac i Čovjek, 1994. godine osnovao je Dobrotvornu fondaciju Sarajevo za gradnju bolnice i zdravstvenu pomoć tada prijeko potrebnu. Dobitnik je mnoštva nagrada i priznanja, kako za svoj umjetnički, tako i za humanitarni rad, među kojima su nagrada *Orlando* (1981), *Vladimir Nazor* (1985), *Porin* za poseban doprinos hrvatskoj muzičkoj kulturi (1997), te mnoge druge.

Samra Gulamović

SAMRA GULAMOVIĆ rođena je u Sarajevu. Diplomirala je i magistrirala na Muzičkoj akademiji u Sarajevu na Odsjeku za kompoziciju i dirigovanje u klasi profesora Teodora Romanića i Julija Marića. Od 1995. godine djeluje kao umjetnički rukovodilac Sarajevskog vokalnog okteta Preporod, a osnivač je i dirigent Ženskog vokalnog ansambla *Allegro* sa kojim je ostvarila veliki uspjeh i osvojila mnogobrojne nagrade na internacionalnim takmičenjima i festivalima. Pohađala je ljetnu školu dirigovanja 1997. godine u Baselu (Švicarska) i 1999. u Lionu (Francuska) i tada po prvi put, van granica BiH, održava koncerte sa Internacionalnim simfoniskim orkestrom *Aidimos*. Još kao student predvodila je Hor Opere Narodnog pozorišta Sarajevo, a 1998. godine počinje sa radom u Sarajevskoj filharmoniji kao asistent dirigenta. Časopis *Žena 21* ju je proglašio za najuspješniju ženu iz oblasti Umjetnosti za 2001. godinu, a 2008. godine bila je dobitnica nagrade *Sloboda* koju dodjeljuje Centar za mir Sarajevo. Do sada bilježi brojne koncerte sa orkestrom Sarajevske filharmonije u Bosni i Hercegovini, kao i koncerte sa drugim orkestrima u Turskoj, Francuskoj, Njemačkoj, Švicarskoj i Italiji. Od 2009. godine angažovana je i kao dirigent Baleta Narodnog pozorišta u Sarajevu. Od 2008. do 2016. godine obnašala je funkciju direktorice Sarajevske filharmonije.

Sarajevska filharmonija

SARAJEVSKA FILHARMONIJA prvi je profesionalno organizovan simfonijski orkestar na području Bosne i Hercegovine, a svoje je korijene imala već u ansamblima koji su se formirali tokom austrougarske vladavine na tlu naše države. Prve ideje o formiranju jednog profesionalnog ansambla u bosanskohercegovačkoj prijestolnici koji bi izvodio umjetničku muziku zapadnoeuropskog tipa potekle su iz Oblasne muzičke škole. Tako je formiran Kvartet Filharmoničnog udruženja, koji je uglavnom bio sastavljen od nastavnika Oblasne muzičke škole. Prvi koncert održan je 15.04.1920. godine u dvorani sarajevskog kina Imperijal. Ovi mali, ali značajni koraci vodili su do održavanja osnivačke skupštine Sarajevske filharmonije koja se desila 6. jula 1923. Prvi koncert održan je 24. oktobra 1923. godine. Solist na klaviru bio je Klemens Menšik, a dirigovali su Aleksandar Lukinić i Josip Rožđalovski. U periodu od 1941. godine, orkestrom su dirigovali Beluš Jungić, Maks Unger, Aleksandar Lukinić, Josip Rožđalovski, Edo Křenek i Oskar Danon. Zbog ratnih dešavanja, u periodu od 1941. do 1945. godine, Filharmonija je obustavila rad i 1948. godine ponovo nastavlja sa svojim aktivnostima. Prvi koncert Sarajevske filharmonije poslije Drugog svjetskog rata održan je 20. oktobra 1948. godine, dirigovao je Oskar Danon, a solist je bio Antonio Janigro, violončelista iz Zagreba. Direktori Filharmonije u ovom periodu su bili: Tihomir Mirić (1948–1973), Teodor Romanić (1974–1976), Mirko Janjić (1976–1984), Vladimir Maunagić (1984–1988), Miroslav Homen (1988–1989) i Ninoslav Verber (1989–1992). Sarajevskom filharmonijom su dirigovali Ivan Štajcer, Mladen Pozajić, Teodor Romanić, Miroslav Homen, Oskar Danon, Julio Marić, Dragiša Savić, Radivoj Spasić, Boris Papandopulo i brojni drugi. U odnosu na period djelovanja prije 1941.

godine, Sarajevska filharmonija je značajno proširila svoj repertoar izvodeći djela ne samo stranih, već i jugoslavenskih i bosanskohercegovačkih kompozitora. Godina 1992. označila je početak agresije na Bosnu i Hercegovinu, te samim time i destrukciju svega što je građeno prethodnih decenija. Tako je i Sarajevska filharmonija prekinula sa radom dvije godine i pri tome pretrpjela velike materijalne, ali i ljudske gubitke. Svojevrstu prekretnicu u radu Filharmonije predstavljao je koncert održan 19. juna 1994. godine kada su pod dirigentskom palicom velikog Zubina Mehte u razrušenoj Vijećnici izveli Mozartov *Requiem*. Kao solisti nastupili su Jose Carreras, Ruggero Raimondi, Cecilia Gasdia i Ildiko Komlosi. Iste godine Sarajevska filharmonija održava koncerte u Italiji, a narednih godina nižu se gostovanja u Austriji, Turskoj, Češkoj, Francuskoj, Švicarskoj i Italiji. Nakon završetka rata, Sarajevska filharmonija se u kadrovskom smislu obnavlja, a nastojanjima uprave na čijem su čelu bili Emir Nuhanović (1994–2008), potom Samra Gulamović (2008–2016), te Samir Lokvančić kao vršilac dužnosti direktora (od 2016), ostvareni su značajni nastupi u zemlji i inozemstvu. Koncertom u olimpijskoj dvorani Zetra 11. oktobra 2008. godine, Sarajevska filharmonija je obilježila 85 godina postojanja i rada. Tom prilikom je izvedena popularna *Carmina burana* Carla Orffa pod dirigentskom palicom Julia Marića. Proslavljajući svoju 90-godišnjicu 2013. godine, Sarajevska filharmonija nastavila je težiti ka ciljevima postavljenim u začetku svoje djelatnosti, ostavši tako jedan od svjetionika bh. kulturne scene i svakako jedna od najvažnijih karika u lancu sarajevskog i bosanskohercegovačkog muzičkog života.

dr. Fatima Hadžić

O DJELIMA:

Koncert svečanog otvaranja jednog jubilarnog festivalskog izdanja po svim parametrima iskustvo je koje naprosto odiše izvrsnošću, jedinstvenošću, kreirajući atmosferu koja ne podliježe zaboravu. U takvim streljenjima jubilarno 25. izdanje SVEM-a ne samo da koncert otvaranja predaje u ruke jednog od sigurno najutjecajnijih pijanista današnjice, Ive Pogorelića, već i svoj program oblikuje oko umjetničkog bića pijaniste, tragajući za zvukom posebnog senzibiliteta, ali i ogromne izražajne snage koja ne ostavlja ravnodušnim. Jednostavnije rečeno, muzikom ruskih kompozitora... Prvi dio programa u znaku je fantastičnog svijeta pretočenog u tonove **Nikolaja Rimskog-Korsakova**. Njegovo djelo *Antar*, početno označeno kao druga simfonija, a kasnije i kao simfonijska suita, nastaje 1868. godine, ali ga kompozitor revidira u dva navrata, 1875. i 1891. Djelo je inspirisano arapskom pričom Osipa Sennkovskog, bajkom koja predstavlja zlog Antara koji spasivši gazelu usnije san u kojem se gazela pretvori u kraljicu koja mu u znak zahvalnosti odlučuje ispuniti tri želje. Birajući osvetu, moć i ljubav, *Antar* od kraljice zahtijeva da mu, ako se ikada zasiti svih strasti koje mu je kroz želje pružila, sama oduzme život. Nakon što se konačno u nju zaljubljuje, a potom iscrpljuje od strasti, umire njenim poljupcem. Bazirano na priči kao programskom predlošku, Korsakovo djelo zapravo je vrlo slobodno oblikovana forma, koja je, kako sam kompozitor kaže, tek splet varijacija i parafraza, bez suštinskog razvoja tematskog materijala. No, kratke muzičke teme koje dočaravaju pojedine likove kao idée fixe prisutne su za lik Antara iznešene u dionici viola, te lik kraljice u dionicama flauta i horni. Ni sam proces prirovijedanja priče kroz muziku nije u potpunosti ravnomjerno raspoređen kroz stavke, gdje prvi portretira cijekupnu legendu, dok preostala tri muzički tretiraju svaku od Antarove tri želje. Utjecaj Hекторa Berlioza je jasno uočljiv, međutim Korsakova općenjenost i muzički unikatan doživljaj Orijenta i orientalnog melosa kao da i u ovom djelu izviru kao glavna odrednica njegovog jedinstvenog stila, sposobnog da zvukom kreira gotovo opipljeve fantastične svjetove. Drugi dio koncerta baju Korsakova zamjenjuje lirikom, te posebnim umjetničkim senzibilitetom **Sergeja Rahmanjinova** kroz izvedbu jednog

od najljepših djela pijanističke literature uopće, Koncerta za klavir i orkestar br. 2, op. 18, c mol. Svetlo dana ovo Rahmanjinovo djelo "ugledalo" je u Rusiji između 1900. i 1901. godine. Neponredno prije njegovog komponovanja ovaj ruski pijanista i kompozitor prolazi kroz iznimno težak životni period suočavajući se sa ozbiljnom stvaralačkom krizom. Neki ne tako pozitivni prijemi njegovih djela, te čuveni razgovor sa Lavom Tolstojem, koji ga u potpunosti obeshrabruje, učinili su da Rahmanjinov zatraži doktorsku pomoć. Nakon mnogo pokušaja, doktor Nikolai Dahl svojim metodama, koje su uključivale i hipnozu, vraća kompozitoru samopouzdanje, na čijim krilima krajem 1900. godine Rahmanjinov radi na slavnom Koncertu, koji i posvećuje doktoru Dahlu. Prva dva stavka djela premijerno je izveo sam Rahmanjinov u decembru 1900. godine, a Koncert u cijelosti u novembru 1901. Djelo je pisano u standardnoj trostavačnoj koncertnoj formi, te iako kompleksno u svojoj teksturi, odiše prirodnošću i neposrednošću u izrazu. Djelo otvara uvodni motiv klavira koji evocira zvuk zvona, a zatim slijedi dinamičku gradaciju, kojom kompozitor, u samom vrhuncu, uvodi čuvenu prvu temu djela. Povremeno se solistička uloga klavira transformira u pratnju orkestru, što se posebno jasno uočava u drugom stavku, u kojem klavir na početku prati flautu, zatim klarinet, a tek potom se suvereno vraća u ulogu soliste. Čuvena melodija na početku drugog stavka citat je jednog Rahmanjininog prethodno komponovanog djela, *Romanse* iz Dva komada za klavir šestoručno. Citat se javlja i u trećem stavku, u kojem Rahmanjinov podsjeća na vlasititi Duhovni koncert za *a capella* hor, ostvarenje utkano u bogatu tradiciju pravoslavnog crkvenog pjevanja. Koncert u cijelosti ispituje čitav spektar sposobnosti izvođača, uokvirenih u jedan posve lirske ugođaj u kojem je svaki segment klavirske solističke dionice pisan samo i isključivo u svrhu muzike, a nikad kao tek puko isticanje virtuoziteta. Kompozitorov posve jedinstven senzibilitet koji potiče iz ponora njegovih emotivno potresnih iskustava, pretočen je u liriku koja nosi više dimenzija značenja, te kao takva konstanto nudi svježinu, kojoj se maestro Pogorelić svojim izvedbama uvijek i iznova vraća kao nepresušnom vrelu njegove unikatne interpretacije.

SUBOTA, 11. maj 2019, 20:00

Narodno pozorište Sarajevo

**KONCERT:
“Putovanje”**

**Zoran Todorović, tenor
Aleksandar Nikolić, bandoneon
Zoran Anić, gitara
Slobodan Gerić, kontrabas**

PROGRAM

Heitor Villa-Lobos (1887-1959)

Bachianas Brasileiras br. 5

Francis Kleynjans (r. 1951)

Chanson „Pour Delphine“, op. 84

Francesco Paolo Tosti (1846-1916)

Sogno

Tristezza

Erik Satie (1866-1925)

Je te veux za tenor i gitaru

Ruggero Leoncavallo (1857-1919)

Mattinata

Agustín Lara (1897-1970)

Piensa en mí

Amor de mis amores

Mujer

Aleksandar Nikolić (r. 1973)

Valsecito viejo

Carlos Gardel (1890-1935)

Por una Cabeza

Pietro Mascagni (1863-1945)

Serenada

Ennio Morricone (r. 1928)

Cinema Paradiso za tenor i gitaru

Makedonska tradicionalna pjesma

Si zaljubiv edno mome za tenor i kontrabas

Nino Rota (1911-1979)

Parla più piano

Zoran Todorović

Tenor **ZORAN TODOROVIĆ** ostvario je impresivnu međunarodnu karijeru naračito u domenu lirico-spinto reper-tora, te je do sada zabilježio nastupe u nekim od najprestižnijih operskih kuća kao što su Bavarska državna opera, Semperoper Dresden, Deutsche Oper i Staatsoper u Berlinu, Nizozemska opera, Theatre de la Monnaie u Briselu, Bečka državna opera, San Francisco Opera, Los Angeles Opera, Thetre du Capitole u Toulouseu, Opera de Marseille, Royal Opera Covent Garden, te na Bregenz Festivalu i u Nacionalnom teatru u Tokiju. Svoju prvu wagnerijansku ulogu izveo je 2009. godine u naslovnoj ulozi opere *Lohengrin* u Teatro Massimo di Palermo. Njegov iznimno bogat repertoar uključuje mnoštvo uloga dramatskog tenora kao što su: naslovna uloga u operi *Andrea Chenier* (Opera de Marseille – Opera de Geneve), Dick Johnson u *La Fanciulla del West* (Teatro Massimo di Palermo – Opera Monte-Carlo – Opernhaus Zürich), Jean u *Herodiade* (Flamanska opera u Gentu i Antwerpenu), Pollione u *Norma* (Bavarska državna opera u Minhenu), *Roberto Devereux*, Manrico u *Il trovatore* (Opera de Geneve), Don Alvaro u *La Forza del Destino* (Opera Bastille u Parizu – Gran Teatro del Liceo u Barceloni), Paolo il bello u *Francesca da Rimini* (Opera de Monte Carlo), Turridu u *Cavalleria rusticana* i Canio u *Pagliacci* (Opernhaus Zürich – Deutsche Oper am Rhein), Florestan u operi *Fidelio* (Liege), Guido Bardi u *Una tragedia fiorentina* (Teatro Regio di Torino – Opera Monte-Carlo), Don José u *Carmen* (Deutsche Oper am Rhein), Calaf u operi *Turandot* (Deutsche Oper am Rhein), Ruggero u *La Rondine* (Tel Aviv), *Le Roi Arthur* (Opera Bastille), te Radames u operi *Aida*, *Parsifal* (Flamanska opera), *Otello* (Deutsche Oper am Rhein), Giuseppe Hagenbach u *La Wally* (Teatro Comunale di Modena – Teatro Municipale di Piacenza – Teatro Municipale di Reggio Emilia – Teatro del Giglio Lucca), Pinkerton u *Madama Butterfly* (Deutsche Oper am Rhein), te Cavaradossi u operi *Tosca* (Opera Festival Savonlinna). U skorijoj budućnosti očekuju ga uloge u operi *Lohengrin*, uloga Eléazara u *La Juive* (Flamanska opera), uloga Cania u *Pagliacci*, te *Otello* u Deutsche Oper am Rhein, kao i premijerni nastup u ulozi Apolona u *Daphne* Richarda Straussa u Hamburgische Staatsoper.

Bandoneonista **ALEKSANDAR NIKOLIĆ** svoje muzičko obrazovanje stiče najprije u Beogradu, a potom na Muzičkoj akademiji u Bratislavi, gdje 1997. godine okončava svoj postdiplomski studij. Laureat je brojnih međunarodnih takmičenja poput Citta di Castelfidardo i Premio Stefano Bizzari – Morro d’oro. Misiju promocije tanga i muzike Astora Piazzolle u Srbiji i svijetu provodi kroz nastupe sa različitim simfonijskim i kamernim orkestrima kao što su Beogradska filharmonija, Simfonijski orkestar RTS-a, Vijetnamski nacionalni simfonijski orkestar, Simfonijski orkestar Opere Saigon, Simfonijski orkestar AGBU Sofija, Simfonijski orkestar Stanislav Binički, Gudači sv. Đorđa, Zagrebački solisti, Makedonska filharmonija i dr. Osnivač je kvinteta Beltango koji je ostvario preko 800 koncerata u Argentini, Njemačkoj, Italiji, Francuskoj, Švicarskoj, Finskoj, Švedskoj, Danskoj, Holandiji, Španiji, Mađarskoj, Slovačkoj, Turskoj, Grčkoj, Malti, Austriji, Bugarskoj, Sloveniji, Hrvatskoj, Makedoniji, Crnoj Gori, Srbiji i dr. Umjetnički je direktor međunarodnog plesno-muzičkog showa *Tango De Mi Vida*, te osnivač Beogradske tango asocijacije i Međunarodnog tango festivala u Beogradu. Dobitnik je Muzičke nagrade Astor Piazzolla za 2008. godinu.

Gitarista **ZORAN ANIĆ** završio je dodiplomski i postdiplomski studij na Fakultetu muzičke umetnosti u Beogradu sa najvišim ocjenama. Usavršavao se na mnogobrojnim majstorskim radionicama uz umjetnike kao što su Alerio Dias, Alexandre Lagoya, Dušan Bogdanović, Roland Dyens, Manuel Barrueco, Alvaro Pierri, Roberto Aussel, David Russell, Costas Cotsiolis, Hubert Käppel i dr. Dobitnik je mnogih nagrada na nacionalnim i internacionalnim takmičenjima. Održao je više nastupa i koncerata kao solista, te kamerni muzičar, u sastavima poput Guitaneon uz bandoneonistu Aleksandra Nikolića, Mushkalica uz harmonikaša Nenada Ljubenovića, te uz tenora Zorana Todorovića na projektu *Un viaggio*. Nastupao je i uz pratnju više simfonijskih i kamernih orkestara kao što su Beogradski simfonijski orkestar, Simfonijski orkestar RTS-a, Gudači sv. Đorđa, Kamerni orkestar Dušan Skovran, Beogradski gudački kvartet, Simfonijski orkestar Plovdiv, i dr. Autor je i više audio i video snimaka.

Djelovao je kao profesor na Muzičkoj akademiji u Sarajevu, a trenutno svoje pedagoške aktivnosti ostvaruje u okviru Akademije umjetnosti pri Slobomir P. Univerzitetu, te na Državnom konzervatorijumu Dr. V. Vučković u Beogradu. Jedan je od osnivača i članova Srpske asocijacije klasičnih gitarista (SAKG), Asocijacije klasičnih gitarista jugoistočne Evrope (ASEG), te osnivač i direktor Guitar Open Festivala u Subotici i Zimske muzičke škole.

Kontrabasista **SLOBODAN GERIĆ** završio je dodiplomski, postdiplomski i doktorski studij na Fakultetu muzičke umetnosti u Beogradu u klasi profesora Nebojše Ignjatovića. Usavršavao se kroz rad sa profesorom Ludwigom Streicherom u Beču, te Francescom Petrarccijem u Italiji. Kao solista nastupao je uz Beogradsku filharmoniju, Niški simfonijski orkestar, Simfonijski orkestar Klagenfurt, Beogradski gudački orkestar Dušan Skovran, Kamerni orkestar Ljubica Marić, te Omladinski orkestar Borislav Pascan. U periodu između 1985. i 1992. djelovao je kao solista u orkestru Dušan Skovran, a od 1994. do 2007. nastupa kao solo-kontrabas i vođa dionice u Beogradskoj filharmoniji. Kao solo-kontrabas nastupa u orkestrima Gudači sv. Đorđa, Camerata Serbica, Balkanska kamerna akademija, a član je i etno-jazz sastava *Ognjen i prijatelji*. Dobitnik je brojnih nagrada i priznanja, među kojima su nagrade za koncert godine 2007. koje dodjeljuje Asocijacija muzičkih umjetnika Srbije, koncert godine 2006. koju mu je dodijelio Grad Beograd, kao i više prvih nagrada na nacionalnim takmičenjima. Do sada je nastupao i SAD-u, Kini, Rusiji, Njemačkoj, Velikoj Britaniji, Belgiji, Švedskoj, Francuskoj, Španiji. Djeluje kao profesor na Fakultetu muzičke umetnosti u Beogradu.

O DJELIMA:

Koncert pod nazivom „Putovanje“ zanimljiv je muzički koncept nastao na ideju svjetski poznatog tenora Zorana Todorovića s željom da, u saradnji sa istaknutim umjetnicima, publici ponudi nesvakidašnji sadržaj. Iako drugaćiji od standardnog Todorovićevog operskog repertoara, koncertni program je ipak operi blizak, objedinjujući popularne canzone, filmsku muziku, te obrade tradicionalnih pjesama različitih podneblja. Uz pratnju gitare, bandoneona i kontrabasa, glas obitava u jednom zvučnom ambijentu, koji se vješto transformira od intimnog, gotovo ambijentalnog zvučanja, do strastvenog, energičnog, ritmičnog gdje mali ansambl ostavlja dojam velikog orkestra po bogatstvu boja, dinamičkom intenzitetu, ali i virtuoznosti izvođača. Vokalni element prožima cijeli koncert doživljavajući raznovrsne metamorfoze čije otkrivanje i prepoznavanje daje posebnu čar cjelokupnom koncertnom iskustvu. Od djela brazilskog kompozitora **Heitor Villa-Lobosa**, *Bachianas Brasileiras* br. 5, suite originalno pisane za sopran i orkestar violončela, koju čini Aria i Danca, preko *Valsecito viejo* bandoneoniste **Aleksandra Nikolića**, do obrade makedonske tradicionalne ljubavne pjesme *Si zaljubiv edno mome* ili čuvene tango pjesme *Por una Cabeza* iz 1935. godine uz muziku **Carlosa**

Gardela na tekst Alfreda le Pere, koja u duhu argentinskog tanga tematizira klađenje na konje kao metaforu ženske privlačnosti, koncertni program u različitim manirima dočice specifičnosti tradicionalnih melosa južnoameričkog i balkanskog podneblja. Njima se pridružuju pjesme čuvene autora verističke opere, *Mattinata Ruggiera Leoncavalla*, i Serenada **Pietra Mascagnija**, koje nesumnjivo u određenom smislu evociraju ugođaje njihovih opernih ostvarenja. Leoncavallova pjesma nastaje 1904. godine za izdavačku kuću danas poznatu kao EMI, a biva povećena čuvrenom Enricu Carusu, dok Mascagnijeva Serenada, djelo napisano u samo jednom popodnevnu 1894. godine na tekst Lorenza Stecchettija, kreira specifičnu dramatiku vješto sažetu u formu kratke pjesme. *Chanson „Pour Delphine“* francuskog gitariste **Francis Kleynjansa** čini zanimljivu zvučnu uvertiru za čuveni valcer **Erica Satieja**, *Je te veux*, nastao na erotični tekst Henry Pacoryja, koji se na koncertnom programu našao u zvučno intimnom aranžmanu za glas i gitaru. Talijanske kanzone **Francesca Paola Tostija** i meksičke pjesme **Agostina Larae** formiraju centralne ose oko kojih se formira zvučni ugođaj oba koncertna dijela, od Tostijevih sentimentalnih melodija utkanih u pjesme *Sogno* i *Tristezza*, do Larinih *Piensa en mi* iz 1935 (proslavljene kroz film *Revancha*), *Amor de mis amores* i *Mujer*, koje su ostvarile veliku popularnost, te postale jedan od prepoznatljivih simbola meksičke muzike. Koncert zatvaraju dva ostvarenja iz područja filmske muzike, djelo **Ennia Morriconea** *Cinema paradiso*, nastalo kao dio muzike za istoimeni film iz 1989. godine, te djelo *Parla più piano* kao italijanska verzija čuvene *Speak Softly Love*, koju je kao instrumentalnu temu za film *Kum* iz 1972. godine komponovao **Nino Rota**, te iste godine objavio i kao pjesmu s tekstrom Larryja Kusika. Iako svaki koncert na određeni način podrazumijeva zvučno putovanje, koncert „Putovanje“ se u nekom smislu približava doslovnom tumačenju riječi predstavljajući publici poznato i nepoznato, daleko i blisko, ujedinjujući različitosti u jedinstvenoj ideji muzike kao univerzalnog sredstva komunikacije namijenjene samo i isključivo spajanju.

PONEDJELJAK, 13. maj 2019, 20:00

Bošnjački institut

KONCERT:

Darko Brlek, klarinet

Gudački kvartet TARTINI:

Miran Kolbl, violina

Romeo Drucker, violina

Aleksandar Milošev, viola

Miloš Mlejnik, violončelo

PROGRAM:

Lucijan Marija Škerjanc (1900-1973)

Tri skladbe za gudače

Andante molto moderato

Lento lugubre

Allegro vivo

Carl Maria von Weber (1786-1826)

Kvintet za klarinet i gudački kvartet u B duru, op. 34

Allegro

Fantasia. Adagio

Menuetto

Rondo. Allegro gioioso

Maurice Ravel (1875-1937)

Gudački kvartet u F duru, op. 35

Allegro moderato. Très doux

Assez vif. Très rythmé

Très lent

Vif et agité

Gudački kvartet TARTINI

GUDAČKI KVARTET TARTINI osnovan je 1983. godine, te je već od samog početka bio prepoznat kao jedan od iznimno značajnih kamernih ansambala. Kvartet djeluje u okviru istoimenog društva, te samostalno organizira cikluse kamernih koncerata u Ljubljani. Redovno gostuje u Austriji, Italiji, Španiji, Njemačkoj, Švicarskoj, a nastupao je i na koncertnim turnejama širom Balkana, Južne Amerike, te u Švedskoj. Kvartet često nastupa i sa poznatim glazbenicima kao što su: Irena Grafenauer, Mate Bekavac, Maria Graf, Bruno Giuranna, Aleksandar Madžar, Franco Gulli, Enrica Cavallo, Konstantin Bogino, Radovan Vlatković, Lovro Pogorelić i dr. Repertoar Gudačkog kvarteta Tartini iznimno je bogat, te obuhvata djela svih stilskih razdoblja, od barokne do savremene muzike 20. i 21. stoljeća. Prilikom ulaska Slovenije u Europsku uniju, Gudački kvartet Tartini je kao predstavnik Slovenije u okviru manifestacije *Europamusicale* koncertirao

u Madridu, Berlinu (Konzerthaus), Leipzigu (Gewandhaus), Wiesbadenu (Kurhaus) i Münchenu (Residenz - Max Joseph Saal). Koncert iz Berlinskog Konzerthausa neposredno je prenosio Deutschland Radio za mrežu postaja Euroradia. Kvartet Tartini snima za milansku diskografsku kuću *Stradivarius* u čijoj produkciji je objavljen nosač zvuka sa snimcima koncerata za violinu, klavir i gudački kvartet kompozitora Ernesta Chaussona uz slavnog violinistu Franca Gullija i pijanisticu Enricu Cavallo. U stručnim časopisima *Amadeus* (Milano), *The Strad* (London), te u reviji *Classical Voice* ovaj nosač zvuka dobio je vrlo visoke ocjene publike i kritike. Sa prvim flautistom milanske Scale Davidom Formisanom snimili su sve kvartete Wolfganga Amadeusa Mozarta (KV 285, KV 285a, KV 285b, KV 298), kao i njegov gudački kvartet u G-duru KV 378. Diskografija kvarteta Tartini obuhvata i djela Ravela, Dvoraka, Schuberta (čuveni gudački kvartet *Smrt i*

djevojka), te seriju gudačkih kvarteta slovenačkih kompozitora. Među važnijim projektima Gudačkog kvarteta Tartini posebno se izdvaja trogodišnji ciklus koncerata u Ljubljani (2004 – 2006) na kojima su integralno izvedeni svi gudački kvarteti Ludwiga van Beethovena i Wolfganga Amadeusa Mozarta. U produkciji RTV Slovenije objavljena su i dva nosača zvuka, jedan u saradnji sa uglednom slovenačkom hafisticom Mojcom Zlobko Vajgl, te drugi na kojem su predstavljeni gudački kvarteti Dmitrija Šostakovića i Ludwiga van Beethovena. Gudački kvartet Tartini dobitnik je Prešernove nagrade 2001. godine za najviša dostignuća na području kulture u Sloveniji. Kvartet Tartini čine istaknuti umjetnici: Miran Kolbl – violina, Romeo Drucker – violina, Aleksandar Milošev – viola i Miloš Mlejnik – violončelo.

Darko Brlek

DARKO BRLEK diplomirao je 1988. godine na Akademiji za glasbo u Ljubljani, nakon čega svoje obrazovanje nastavlja na Visokoj školi za muziku i izvođačke umjetnosti u Grazu. Tokom studija primio je brojne ugledne nagrade, među kojima su i Prešernova nagrada Sveučilišta u Ljubljani, te Bettetova i Župančičeva nagradu za umjetničko stvaralaštvo. Godine 1991. postao je najmlađi ravnatelj SNG Opere i baleta Ljubljana, a svoju pravu misiju pronašao je godinu dana kasnije kada je postao (također najmlađi) umjetnički voditelj Festivala Ljubljana. Godine 1995. preuzeo je funkciju direktora ovog festivala. Bio je jedan od osnivača Slovenske komore kulturnih djelatnika, te njen prvi predsjednik, kao i predsjednik Vijeća ustanove SNG Opera i balet Ljubljana, član Vijeća za kulturu pri Vladi Republike Slovenije, član Vijeća za radiodifuziju Republike Slovenije u dva mandata, a trenutno u svom trećem mandatu djeluje i kao predsjednik

Stručnog vijeća SNG-a Maribor. Njegove aktivnosti nisu ograničene samo na Sloveniju. Tako je već 1997. godine postao dopredsjednik, a 2005. predsjednik Europskog udruženja festivala EFA sa sjedištem u Briselu koje trenutno spaja više od 80 festivala, festivalskih udruženja i kulturnih organizacija iz 40 zemalja. U aprilu 2013. na generalnoj skupštini EFA-e u Granadi potvrđen je i njegov treći mandat. Od 1996. godine Darko Brlek je također član međunarodne asocijacije International Society for the Performing Arts (ISPA) sa sjedištem u New Yorku. Slovenski poslovni dnevni list *Finance* mu je 2006. godine dodijelio nagradu za posebne gospodarske uspjehe. Da umjetnost nije samo njegova profesija nego i način života, dokazuju i njegovi nastupi u ulozi klarinetiste. Član je kamernog sastava Trio Luwigana, a kao solista redovno nastupa na različitim svjetskim pozornicama.

O DJELIMA:

Ponovno gostovanje Gudačkog kvarteta Tartini i klarinetiste Darka Brleka na SVEM-u donosi posve novi program kamerne muzike, sarajevskoj publici poznat u fragmentima, ali izuzetno prijemčiv kao koherentna zvučna cjelina. U znaku tri kamerna djela, koncert u središte postavlja Carl Maria von Weberov Kvintet za klarinet i gudački kvartet, dosjetljivo uokviren kompozicijama za gudače slovenačkog kompozitora Lucijana Marije Škerjanca i gudačkog kvarteta Maurice Ravela kao kasnoromantičko-impresionističkim stubovima ove muzičke konstrukcije. Da bi je sagledali u cijelosti, počinjemo njenim autentično ornamentiranim segmentom, djelom jednog od najznačajnijih autora slovenačke muzičke prošlosti **Lucijana Marije Škerjanca**, koji je dao nemjerljiv doprinos formiranju novih kompozitorskih putanja koje su slijedili mnogi autori mlađe generacije kako u Sloveniji, tako i na širem području bivše Jugoslavije. Njegovo široko obrazovanje stečeno studijima muzike u Beču, Parizu i Bazelu Škerjanca je obilježilo kao kompozitora koji je uspijevaо prigrli različite stilске utjecaje, te stopiti ih u jedan posve individualan, jedinstven stil. To i dalje ne znači da se u njegovim ostvarenjima ne može primijetiti jasan kasnoromantičarski naboj uz melanholične impulse, ili impresionistički kolorit koji je vješto utkao u širok spektar muzičkih interesovanja s posebnim fokusom na simfonijskim i kamernim ostvarenjima. Njegove Tri skladbe za gudače čine odabrani stavci njegovog većeg djela, poznatog još i kao Suita za gudače. Stavci donose sažete, kratke scene različitih rapoloženja, koji oslikavaju Škerjančevu vještinsku komponovanja malih formi, ali i umijeće kreiranja i smjenjivanja kontrastirajućih ugođaja. Centralni svod naše konstrukcije u znaku je **Carl Marie von Webera**, njemačkog kompozitora ranog romantizma i njegovog prepoznatljivog kamernog djela, Kvinteta za klarinet i gudački kvartet u B duru, op. 34. No, Kvintet spada i u žanrtzv. mini-koncerata, koji je solistima (posebno duvačkih instrumenata) omogućavaо i solističko predstavljanje publici, obično kroz nešto virtuozniju, dominantniju dionicu u odnosu

na gudački korpus relativno fokusiran na pratnju. Djelo je nastalo u periodu između 1811. i 1815. godine za Webergrovog prijatelja, klarinetistu Heinricha Baermannu, koji je u tom periodu koncertirao na turnejama širom Evrope. No, Kvintet nije tek tehnički zahtjevno, virtuozno ostvarenje, već i djelo protkano dramatičkom karakterističnom za Webergrove opere koja prožima sva četiri stavka djela. Posebno do izražaja dolazi u drugom stavku, nazvanom *Fantasia*, gdje u relativno formalno slobodnom prostoru kompozitor dobija priliku za nešto neuobičajnije eksperimentiranje, koje evocira fantastične svjetove njegovih muzičko-scenskih podvigova. Nezaobilazan segment repertoara kamernih ansambala, te čvrsta baza naše muzičke konstrukcije je svakako i Gudački kvartet u F duru istaknutog francuskog kompozitora **Mauricea Ravela**. Uz Gudački kvartet Claudea Debussya, ovo djelo smatra se jednim od najznačajnijih svoje epohe. Nastaje 1903. godine, a Ravel ga posvećuje svom profesoru na Pariškom konzervatoriju, kompozitoru Gabrielu Fauréu, te prilaže u svojoj prijavi za čuvenu Prix de Rome. Međutim, nakon praizvedbe kvarteta 1904. godine u Parizu, Ravelu prestižna nagrada ipak izmiče iz ruku, a djelo ne nailazi ni na odobravanje francuske publike kao ni samog Fauréa. Tek mala skupina Ravelovih sljedbenika uspijeva uprkos svemu prepoznati stvarnu kreativnu snagu ovog ostvarenja. Djelo je pisano u četiri stavka te, iako postoje neke sličnosti sa Debussyjevim Gudačkim kvartetom, od istog se udaljava inovacijama u pogledu forme, te neprikosnenim tehničkim majstorstvom. Prvi stav kvarteta pisan je u sonatnom obliku, donoseći dvije vrlo upečatljive teme. Drugi i treći stav karakteriše posebno bogatstvo zvučanja u dva potpuno kontrastirajuća karaktera, gdje drugi, scherzo-stav donosi kompleksnu ritmičku strukturu uz pizzicato tehniku, a treći kreira atmosferu nokturna. Četvrti stav sublimira sve pretvodno iznešene teme u energičnom rondu, objedinjujući stavke u neodvojivu muzičku cjelinu.

UTORAK, 14. maj 2019, 20:00

Crkva Sv. Josipa Marijin Dvor

KONCERT:
Jure Cerkovnik, gitara

PROGRAM

Ferdinand Rebay (1880-1953)

Sonata za gitaru u a molu

Gut bewegt

Ruhig und zart

Scherzo

Lustig bewegt

Benjamin Britten (1913-1976)

Nocturnal After John Dowland za gitaru, op. 70

Musingly

Very agitated

Restless

Uneasy

March-like

Dreaming

Gently rocking

Passacaglia

Agustín Barrios Mangoré (1885-1944)

Vals de Primavera

Vals op. 8, br. 3

Vals op. 8, br. 4

Jure Cerkovnik

JURE CERKOVNIK (Slovenija, 1990) mladi je slovenački klasični gitarist. Diplomirao je klasičnu gitaru 2013. godine na Universität für Musik und darstellende Kunst u Beču u klasi istaknutog gitariste i pedagoga Alvara Pierrija, a u istoj klasi magistrirao je 2015. godine. Drugi magistarski studij nastavlja na Hochschule der Künste u Zürichu u klasi profesora Andersa Miolina, koji završava u junu 2017. godine. Od 2016. na istoj akademiji angažovan je i kao asistent. Učestvovao je na brojnim državnim i međunarodnim gitarističkim natjecanjima, te osvojio čak 17 prvih, drugih i specijalnih nagrada. Do sada je koncertirao u više zemalja svijeta, među kojima su Japan, Tajvan, Italija, Francuska, Švicarska, Njemačka, Austrija, Belgija, Češka, Srbija, Hrvatska, Crna Gora, Bosna i Hercegovina i Slovenija. Nastupao je na brojnim festivalima poput Forum Wien, Zurich Guitar Days, Lucerne Guitar Festival, Vienna Guitar Festival, Postojna Guitar Week, Festival international de guitar classique de Nendaz, RencontresGuitares de Bulle, Sarajevo International Guitar Festival, Acerra Guitar Meeting i dr, na kojima se redovno pojavljuje i u ulozi predavača na majstorskim radionicama. U februaru 2017. imao je svoj solistički debut u čuvenom Konzerthausu u Beču, a nastupao je i u Arnold Schoenberg Center Wien, Ehrbar Saal u Beču, Iwami Art Center u Shimane (Japan), Eufrazijevoj bazilici u Poreču, Narodnom pozorištu u Sarajevu, Slovenskoj filharmoniji, dvoru Werdenberg. Uživa naklonost glazbenih kritičara, pa je jedan njegov koncert održan u Ljubljani ocijenjen slijedećim riječima: "Cerkovnik je pokazao da je, iako vrlo mlad, sposoban kreirati vrlo duboku, narativnu, te mnoštvom emocija prožetu interpretaciju ozbiljne glazbe." (Tomaž Gržeta)

Kao solist nastupao je sa vrhniškim simfonijskim orkestrom *Simfonika* (Slovenija), te sa Sarajevskom filharmonijom uz maestra Ralpha Kirchera iz Austrije. Više njegovih izvedbi snimljeno je za potrebe arhiva RTV Slovenije. Izvodi raznovrstan repertoar koji obuhvata gitaristička djela svih epoha, od renesanse i baroka, do savremene gitarističke literature 20. i 21. stoljeća. Njegov prvi CD *Palettes* objavljen je u decembru 2017. godine za diskografsku kuću *Baros Records* i predstavlja djela Poncea, Ourkouzounova, Rebaya i Bogdanovića.

O DJELIMA:

Solistički recital slovenačkog gitariste Jureta Cerkovnika donosi zanimljiv pregled različitih percepcija zvučnosti tokom 20. stoljeća kroz muziku za klasičnu gitaru. Oslikavajući mnogostranosti stilova i pristupa muzici, koncert otvara jedno od rijetko izvođenih, te ne tako davno otkrivenih djela austrijskog kompozitora i pedagoga **Ferdinanda Rebaya**. Umjetnik čiji se kompozitorski slog u mnogočemu oslanja na stil svojih istaknutih austrijskih prethodnika, 20-tih godina 20. stoljeća započinje zanimljiv projekat u želji da značajnije doprinese gitarističkom repertoaru koji upoznaje kroz svoju nećakinju, gitaristicu Gerthu Hammerschmied. Naime, kroz više djela za solo gitaru, kao i niz kamernih kompozicija za različite duete s gitarom, Rebay kreira zanimljiv, na tradiciju oslonjen, ali ipak gotovo potpuno nepoznat opus. Otkrićem njegovih rukopisa u Heiligenkreuz Stiftsbibliothek u Beču svoj novi život započinje i njegova četverostavačna Sonata u a molu. Iako je riječ o poprilično konzervativno strukturiranom djelu, ne manjka inovativnosti u postupcima razvoja muzičkog materijala, kao i dinamičkim kontrastima, a suptilne reference na tradicionalnu muziku podneblja djelu daju posebnu svježinu i gotovo dječiju razigranost. No, Rebayeva sonata na ovom koncertnom programu pruža i svojevrsnu uvertiru jednom od najznačajnijih djela gitarističke literature, čuvenom *Nocturnal after John Dowland*, op. 70 britanskog kompozitora **Benjamina Brittena**. Pisan 1963. za gitaristu Julianu Breamu, koji djelo premijerno izvodi već naredne godine, *Nocturnal* je zanimljiva umjetnička refleksija na ideal nekada sjajne engleske muzičke prošlosti, kroz tretman čuvene kompozicije „Come, Heavy Sleep“ renesansnog kompozitora Johna Dowlanda iz njegove Prve knjige pjesama (1597) kao glavnog muzičkog materijala koji kompozitor

koristi kao temu za niz varijacija. Međutim, Brittenov postupak je nestandardan i neočekivan za slušatelja, jer kompozitor, započinjući djelo nizom varijacija koje se doimaju poput distorzije osnovnog tematskog materijala, do Dowlandove teme u svojoj originalnoj postavci stiže tek na samom kraju djela, time kreirajući dojam teme s varijacijama predstavljene unazad. No, upravo u takvom postupku izražava se i opća dinamika razvoja djela, koja kroz radikalne promjene izvršene nad osnovnim elementima melodije i ritma Dowlandove teme, tek na samom kraju pruža potpuni smiraj povratkom prošlosti u njenom čistom, nepatvorenom obliku. Dowlandov tekst baziran na svevremenskoj metafori sna kao smrti indikator je specifične atmosfere kojom djelo završava, a koja se potom vješto mijenja u jedan posve drugačiji ugadjaj koji donose valceri paragvajskog gitariste i kompozitora **Agustin Barrios Mangoré**. Ovaj iznimno uspješan umjetnik tokom prve polovine 20. stoljeća svoje najproduktivinije godine provodi na koncertnim turnejama širom Evrope i Južne Amerike. Majstoru malih formi često inspirisanih plesovima ili različitim tradicionalnim muzičkim oblicima u mnoštvu kompozicija napisanih za gitaru posebno od ruke polaze valceri, naročito oni okupljeni unutar kompozitorovog opusa broj 8. Treći valcer u d molu, četvrti u G duru, te čuveni *Vals de Primavera* daju uvid u specifičan, ponešto improvizacijski pristup kompoziciji, gdje autor koristi jednostavnost forme, melodije i ritma kao temelj za ponekad gotovo kari-katuralno poigravanje sa teksturom, zvučnim bojama, dinamikom i tempom. Ovi valceri pokazatelj su i karakteristične Barriosove liričnosti, suštinski bazirane na melodičnosti, ali i ritmičnoj razigranosti južnoameričkog folklora.

SRIJEDA, 15. maj 2019, 20:00

Crkva Sv. Josipa Marijin Dvor

KONCERT :

Duvački/Puhački kvintet SLOWIND

Aleš Kacjan, *flauta*

Matej Šarc, *oboa*

Jurij Jenko, *klarinjet*

Metod Tomac, *horna*

Paolo Calligaris, *fagot*

PROGRAM

Domenico Scarlatti (1685-1757) / arr. Dinu Lipatti

Dvije sonate

Allegro, ma non tanto

Allegro molto

Alexander von Zemlinsky (1871-1942)

Humoreska

Nina Šenk (r. 1982)

Obrisi in sence

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Adagio i Allegro u f molu, KV 594

Adagio

Allegro

Adagio

Paul Hindemith (1895-1963)

Mala kamerna muzika op. 24, br. 2

Lustig. Mäßig schnelle Viertel

Walzer: Durchweg sehr leise

Ruhig und einfach. Achtel

Schnelle Viertel

Sehr lebhaft

Darius Milhaud (1892-1974)

La Cheminée du Roi René, op. 205

Cortège

Aubade

Jongleurs

La Maousinglade

Joutes sur l'Arc

Chasse à Valabre

Madrigal nocturne

Duvački/Puhački kvintet SLOWIND

DUVAČKI KVINTET SLOWIND osnovan je prije tridesetdvije godine, te se profilirao kao jedan od najznačajnijih izvođačkih ansambala savremene muzike na tlu Slovenije. Misija kvinteta je da kroz mnoštvo narudžbi izvodi i time podržava mlade slovenačke kompozitore, te njihova djela predstavi publici kako u zemlji, tako i u svijetu. Ovaj kamerni ansambl do sada je sarađivao sa etabliranim svjetskim kompozitorima kao što su Vinko Globokar, Robert Aitken, Heinz Holliger, Jürg Wyttensbach, Vito Žuraj, Ivan Fedele, Tošio Hosokawa, Uroš Rojko, Martin Smolka, Volker Staub, Ivo Nilson, Gérard Buquet, Niels Rosing Schow, Brice Pauzet i drugi, koji su neka od svojih djela i posvetili ansamblu. Slowind tako redovno učestvuje i na prestižnim festivalima savremene muzike: *Ars Musica* u Briselu, Biennale Bern, *Klangspuren* Innsbruck, *New Music Concerts Series* Toronto, *Contempuls* Prag, Théâtre Dunois Pariz, Venecijansko bienale, Zagrebačko muzičko bienale, festival *Ars Nova* radijske stanice SWR Stuttgart, te Međunarodni muzički festival Takefu (Japan). Kvintet je istovremeno i organizator kraćeg proljetnog festivala *Slowindova pomlad*, te većeg

jesenskog Festivala Slowind u Sloveniji, koji se 2018. godine održao po dvadeseti put, a sve u znaku savremene muzike. U okviru ovog Festivala kvintet je imao priliku nastupati sa istaknutim umjetnicima među kojima su Heinz Holliger, Robert Aitken, Alexander Lonquich, Arvid Engegård, Aleksandar Madžar, Steven Davislim, Christiane Iven, Matthias Pintscher, Matthias Würsch, Naoko Jošino, Majumi Mijata i dr. Pored promocije manje poznatih djela 20. i 21. stoljeća kroz vlastite izvedbe, Slowind je u okviru Festivala i domaćin brojnim priznatim stranim ansamblima za savremenu muziku, članovima slovenskih simfonijskih orkestara i horovima. Festivalski sadržaji se redovno snimaju i emituju u programima Radio Slovenija, a snimci koncerata stižu i do drugih evropskih radio stanica poput BBC3, holandskog radija i dr. Za svoje dosadašnje djelovanje ansambl je osvojio i nekoliko nagrada: 1999. godine osvoja Župančićevu, 2003. Prešernovu, a 2013. Betettovu nagradu. Ansambl čine flautista Aleš Kacjan, oboista Matej Šarc, klarinetista Jurij Jenko, hornista Metod Tomac, te fagotista Paolo Calligaris.

O DJELIMA:

Duvački/puhački kvintet SLOWIND iznimno rijetko svoju izvođačku pažnju pridaje obradama djela klasične muzike. Međutim, kako oboista Matej Šarc piše, ponekad se stvari iznimna prilika kao ona kada je, tokom posjete bilbioteci Konzervatorija u Ženevi, pronašao partiture dvije čembalističke sonate čuvenog **Domenica Scarlattija** u obradi rumunskog pijaniste i kompozitora **Dinu Lipattija**. Način na koji Lipatti iz originala izvodi igru zvučnih boja, te formira posebnu teksturu koja djelu daje ne samo potpuno novu zvučnost, već i posve novi ugodaj, zaslужilo je da ansambl djelo uvrsti na svoj koncertni program, posebno kada se na istom nađe u paru sa nestandardnim ostvarenjima **Wolfganga Amadeusa Mozarta**. Naime, ovog majstora operske, simfonijске i koncertante muzike u par navrata susrećemo i u eksperimentiranju sa instrumentacijom, zvučnim bojama i izvođačkim sastavom. Za posebno potresnu prigodu smrti feldmaršala Laudona, jednu godinu prije vlastite smrti Mozart komponuje Fantaziju, KV 594 za sat s mehaničkim orguljama. U tri kontrastirajuća stavka sonatni *Allegro*, koji stoji u centru, okružuju dva kratka *Adagia* u f molu djelujući kao elegični uvod i njegova zaključna reminiscencija. *Adagiom* kompozitor ocrtava dominantnu atmosferu prigode za koju je djelo nastalo, kreirajući koherentnost ponavljanjem glavne teme s početka, gdje značajniju razliku između uvida i zaključka djela donosi završna kadanca. Izražajniji kontrast u okviru prvog dijela programa donosi izvedba djela francuskog kompozitora, člana čuvene grupe *Les Six*, **Darius Milhauda**. Živeći okružen mnogobrojnim umjetnicima ne samo u Francuskoj, već i u Brazilu, te Sjedinjenim američkim državama, Milhaud u svojoj muzici kreira sintezu različitih utjecaja, koji se na poseban način oslikavaju i kroz djelo *La Cheminée du Roi René*, op. 205 (ili *Kamin kralja Renéa*) pisano 1941. godine. Ova suita za duvački kvintet u sedam stavova po svom muzičkom sadržaju oslanja se na muziku za film *Calvade d'amour*, op. 204, koju je Milhaud komponovao zajedno sa kolegama Roger Desormièreom i Arthur Honeggerom, oslikavajući jednu te istu priču iz perspektive tri različita vremena. Milhaudu je pripao zadatak komponovanja muzike u srednjovjekovnom duhu, što je potom

iskoristio i za suitu za duvački kvintet, jedno od najistaknutijih francuskih djela za ovaj sastav. Drugi dio programa ansambl otvara Humoreskom austrijskog kompozitora **Alexandra von Zemlinskog**. Posebne veze sa Sarajevom pronalazimo već u biografiji ovog kompozitora čija majka bila je dijete Jevreja Sefarda i bosanske muslimanke iz Sarajeva, a otac Austrijanac-katolik. I upravo poput njegovog najužeg kruga porodice, i umjetnički život bio je protkan najrazličitijim utjecajima koji su proisticali iz ličnih prijateljevanja sa brojnim kompozitorima, od Antona Brucknera, koji je Zemlinskog bio profesor kompozicije, preko Johannesa Brahma koji ga je podržavao naročito pri publikacijama njegovih djela, do Arnolda Schönberga koji je bio njegov učenik. Kompozitorski utjecaj Gustava Mahlera naročito je primijetan u djelu Humoreska nastalom 1939. godine, kada Zemlinski stiže u SAD nakon bijega pred nacistima. Ovo kratko djelo u obliku ronda jedno je od posljednjih koje je kompozitor napisao, te jedno od rijetkih originalnih kasnoromantičkih ostvarenja za duvački kvintet. Humoresku Zemlinskog prati ostvarenje *Obrisi in sence* mlade i iznimno uspješne slovenačke kompozitorice **Nine Šenk**. Djelo nastalo 2016. godino koncipirano je, kako kompozitorica sama kaže, na ideji linije koja prožima instrumente ansambla te formira siluetu, koja se potom upotpunjuje sjenkama. Glavni kriterij je zgusnutost zvuka u kojem niti jedna boja ne istupa iz cjeline zasnovane na radikalnim kontrastima u dinamici i tempu. Postavljajući nove izazove pred izvođački ansambl, kompozitorica Šenk djelo posvećuje duvačkom kvintetu SLOWIND koji svoje granice kroz istraživanje i izvođenje novog i inovativnog uvijek i iznova pomijera. Koncert zaključuje djelo Mala kamerna muzika op. 24, br. 2 izuzetno svestranog kompozitora **Paula Hindemitha**. Ovo kamerno djelo nastalo 1922. godine reprezentativni je primjer koji najavljuje njegov kasniji kompozitorski stil. Kao svojevrsni divertimento kroz pet karakterno kontrastirajućih stavova, djelo predstavlja posebnu kompozitorsku dovitljivost, ali i izuzetno umijeće u pogledu instrumentacije, koja, s obzirom na Hindemithovo specifično interesovanje za duvačke instrumente, u ovom djelu posebno dolazi do izražaja.

ČETVRTAK, 16. maj 2019, 20:00

Crkva Sv. Josipa, Marijin Dvor

KONCERT:
Ženski vokalni ansambl CORONA

PROGRAM

Romska tradicionalna pjesma /
arr. Adelita Kadić, Tijana Vignjević
Sajbija

arr. Vinko Krajtmajer
Ne vrijedi plakati

Tradicionalna pjesma (Bugarska) /
arr. Filip Kutev
Polegnala e Todora

Vlado Milošević (1901-1990)
Što ču majko

Tradicionalna pjesma (Slovenija) /
arr. Tijana Vignjević
Vsi so venci vejli

Sefardska pjesma / arr. Tijana Vignjević
Si veriash

Tradicionalna pjesma (BiH) /
arr. Anida Isanović, Adelita Kadić
Što li mi se Radobolja muti

Sefardska pjesma / arr. Tijana Vignjević
Il bastidor

Tradicionalna pjesma (Hrvatska) /
arr. Deniza Gjini
Naranča

Tradicionalna pjesma (BiH) / arr. Adelita Kadić
Urodile sitne ljelje

Tradicionalna pjesma (BiH) / arr. Adelita Kadić
Kad zapjevam ja 'vako malena

Tradicionalna pjesma (BiH) / arr. Tijana Vignjević
Šta se čuje iza grada

Tradicionalna pjesma (Srbija) / arr. Adelita Kadić
Kaleš bre Andžo

Romska tradicionalna pjesma /
arr. Tijana Vignjević
Ederlezi

Sefardska pjesma / arr. Tijana Vignjević
Anderleto

Ženski vokalni ansambl CORONA

ŽENSKI VOKALNI ANSAMBL CORONA osnovao je augusta 1992. godine Slobodan Dodo Kovačević, kao sekciju Akademskog kulturnog centra Univerziteta u Sarajevu - Selja. Ansambl je tada nosio ime Sarajevske pahulje, po simbolu XIV. Zimskih olimpijskih igara. Tokom agresije na BiH održale su više od 80 koncerata za djecu opkoljenog Sarajeva. Na svojim putovanjima u Hrvatskoj (1997, 1998), Tunisu (1998), Njemačkoj (1997, 2002), Austriji (2002), Francuskoj (2003, 2015), Srbiji (2006), Crnoj Gori (2014, 2015), Italiji (1997, 2013), Poljskoj (2016), Švicarskoj (2017) ansambl je privlačio pažnju svojim višeglasnim pjevanjem *a capella* pri izvedbi savremenih obrada tradicionalnih pjesama sa prostora Balkana. Godine 2006. na međunarodnom takmi-

čenju horova *Zlatna vila* u Prijedoru (BiH) Corone su osvojile nagradu za najbolje izvođenje djela starog majstora, a na međunarodnom takmičenju horova *Seghizzi* u Goriziji (Italija) 2013. godine, gdje su se takmičile u pet kategorija, osvojile su tri bronzone i jednu zlatnu medalju. Njihov prvi album pod nazivom Corona u januaru 2019. godine objavila je izdavačka kuća Gramofon. Ansambl od 1997. godine vodi Tijana Vignjević, akademska dirigentica, a prethodili su joj Slobodan Dodo Kovačević, osnivač ansambla i Dunja Gelineo, nekadašnja članica ansambla. Članice ansambla Corona danas su: Darja Softić-Kadenić, Ajla Smajlović, Dunja Kazić, Vanesa Poturović, Adelita Kadić, Anida Isanović i Tijana Vignjević.

O DJELIMA:

Nakon premijernog nastupa na 23. izdanju festivala Sarajevske večeri muzike, Ženski vokalni ansambl Corona je za festivalski jubilej pripremio još jedno putovanje zvučnim krajolicima Balkana. No, putovanje je ovaj put ipak nešto drugačije, kako izborom novih pjesama, tako i izradama jedinstvenih aranžmana koji ansambl Corona čine unikatnim izvođačkim tijelom, te istovremeno njegovateljicama pluralnosti balkanske muzičke baštine. Tako, ni ovaj program nimalo ne odudara od Coroninog jasno izraženog creda, oslikavajući zacrtanu zamisao portretiranja različitih aspekata tradicionalne muzike ovog muzikom iznimno bogatog podneblja kroz preplitanje zvučnosti, stapanje različitosti, veličanje skupnosti kroz odu jedinstvenosti. No, ovo koncertno putovanje nije linearno; pripremite se da svakim novim muzičkim početkom uskočite u posve novu estetiku zvučanja, filozofiju izvedbe, u jedan novi muzički krajolik. Tako će se iz sfera romskog izražaja izvedba seliti u Bugarsku, Sloveniju, Bosnu i Hercegovinu, Hrvatsku i Srbiju, prepletena zvucima sefardske muzike, na koju je ovim koncertnim programom stavljen poseban naglasak. No, geografske odrednice daju

tek djelimičnu predstavu zvučanja; mnogo više nijansiranja uočava se prelaskom takvih teritorijalnih ograničenja, čime muzika dobija na višedimenzionalnosti. Preplitanje gradske i seoske bosanskohercegovačke tradicije, uz romsku i sefardsku melodičnost i svima im zajednički nepatvoreni patos, te uz bljeske zvučnosti različitih krajeva regiona od bugarske pjesme *Polegnala e Todora*, preko slovenske *Vsi so venci vejli*, do *Naranče* i *Kaleš bre Ando*, moguće je uočiti mnogo zapanjujućih sličnosti, ali i neočekivanih razlika između onih pjesama koje se vrlo često jednoznačno svrstavaju u istu kategoriju. Pored pjesme *Što ču majko* bosanskohercegovačkog kompozitora Vlade Miloševića inspirisane tradicijom, ostatak repertoara čine obrade, od onih čuvenih profesora Vinka Krajtmajera, do aranžmana članica ansambla Tijane Vignjević i Adelite Kadić. Romske pjesme *Sajbija* i *Ederlezi*, te sefardske *Si veriash*, *Il Bastidor* i *Anderleto* prate program poput karavana, otvarajući i zatvarajući ovu balkansku priču, dajući joj posebnu dinamiku i živost, te upućujući na mnoštvo izvora na čijim temeljima počiva tradicija Balkana, a koji prevazilaze krute regionalne okvire.

PETAK, 17. maj 2019, 20:00

Crkva Sv. Josipa, Marijin Dvor

KONCERT:

Gioachino Rossini: *Stabat Mater*

Aida Čorbadžić, soprano

Terezija Kusanović, mezzosoprano

Amir Saračević, tenor

Ivan Šarić, bas

Ivo Lipanović, dirigent

Hor Opere NPS

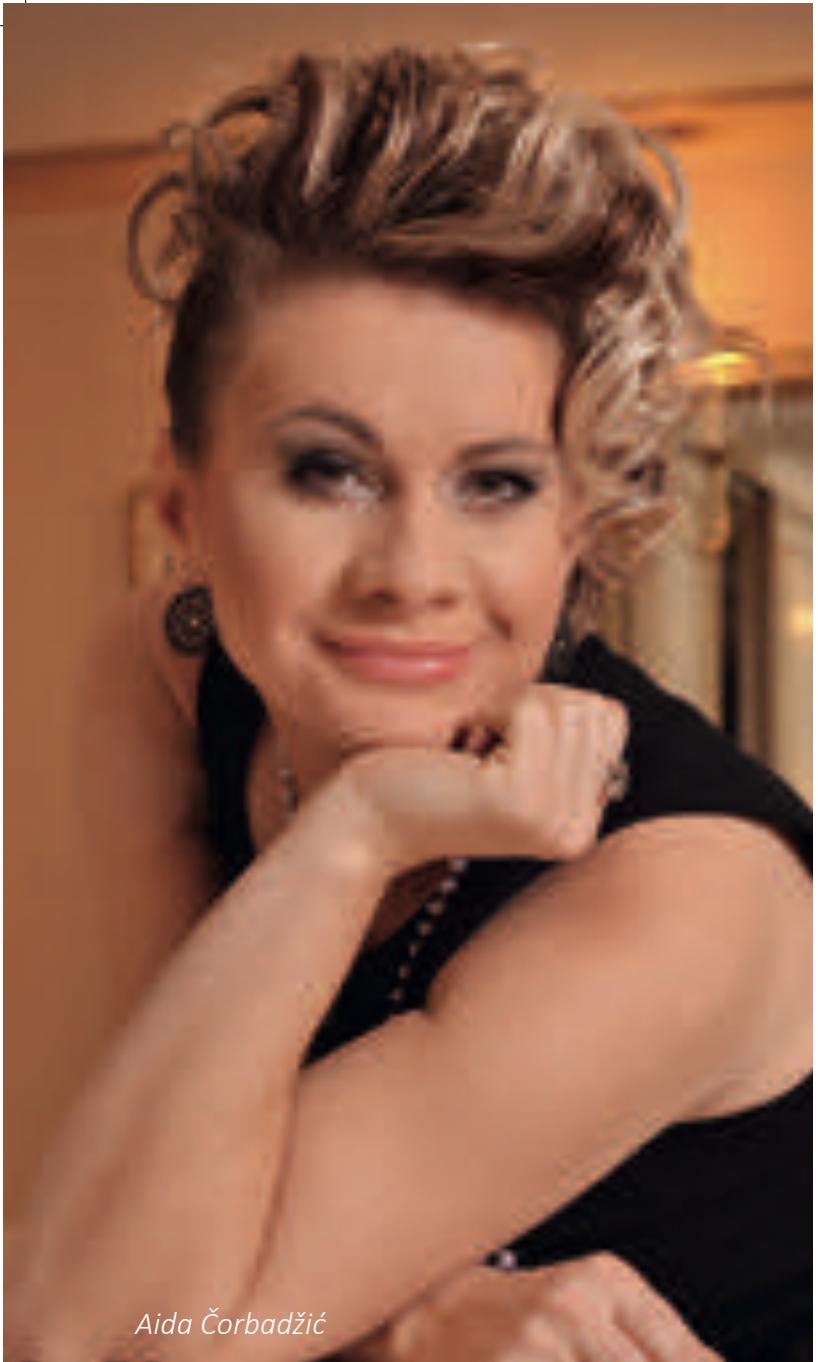
Sarajevska filharmonija

PROGRAM

Gioachino Rossini (1792-1868)

Stabat Mater

1. *Stabat Mater dolorosa*
2. *Cuius animam*
3. *Quis est homo*
4. *Pro peccatis*
5. *Eja, Mater*
6. *Sancta Mater*
7. *Fac ut portem*
8. *Inflammatus*
9. *Quando corpus morietur*
10. *In sempiterna saecula. Amen*

Aida Čorbadžić

Sopranistica **AIDA ČORBADŽIĆ** Srednju muzičku školu pohađala je u klasi profesorce Emiliije Barath i profesora Petra Lukača u Sarajevu, te profesora Marcus Bajuka u Ljubljani. Diplomirala je 2006. godine na Muzičkoj akademiji u Sarajevu, gdje je pohađala i postdiplomski studij u klasi profesorce Paše Gackić. Usavršavala se na seminarima uz pedagoge kao što su Olivera Miljaković, Uta von Garczinsky, Andreas Karakas, te Tatjana Šorlujan. Dobitnica je specijalne nagrade na prvom poslijeratnom takmičenju srednjih muzičkih škola u Bugojnu. Bila je stipendistica Kantona Sarajevo, CEE Musiktheatra (Central & Eastern European Musiktheater) iz Beča, Barokne akademije u Gmundenu (Austrija). Od 2004. godine članica je Hora Opere Narodnog pozorišta u Sarajevu, a status solistice stiče 2007. godine. Kao solistica nastupala je sa Sarajevskom filharmonijom u Bosni i Hercegovini, Hrvatskoj, Sloveniji i Francuskoj. Njen operni i operetni repertoar obuhvata sljedeće uloge: Barbarina (W. A. Mozart: *Figarov pir*), Dijete (I. Čavlović: *Srebreničanke* ili *Božanstvena komedija*), Amore (C. W. Gluck: *Orfej i Euridika*), Čobanče (J. Gotovac: *Ero s onoga svijeta*), Glas pastira (G. Puccini: *Tosca*), Adele (J. Strauss: *Šišmiš*), Belinda (H. Purcell: *Didona i Enej*), Adina (G. Donizetti: *L'elisir d'amore*), Musetta (G. Puccini: *La Bohème*), Sultanija (A. Horozić: *Hasanaginica*), Aska (A. Horozić: *Aska i Vuk*), Bastienne (W. A. Mozart: *Bastien i Bastienne*), Violeta (G. Verdi: *La Traviata*), Lauretta (G. Puccini: *Gianni Schicchi*), Norina (G. Donizetti: *Don Pasquale*), Oscar (G. Verdi: *Un ballo in maschera*), Lija (Z. Vauda: *Ježeva kuća*), Frasquita (G. Bizet: *Carmen*). Nastupala je i kao sopran-solo u izvedbama djela *Carmina burana* C. Orffa, *Stabat mater* G. B. Pergolesija, *Mise u* G. duru F. Schuberta, oratorija *Stvaranje svijeta* J. Haydna, te 4. Simfonije G. Mahlera. Više puta je nastupala u okviru festivala *Sarajevska zima*, *Baščaršijske noći*, *Majske muzičke svečanosti*, te na koncertima u organizaciji Fondacije za muzičke umjetnosti. O okviru Festival Musicale Internationale *Nei Suoni del Luoghi* izvodila je operne arije pod dirigentskom palicom maestra Waltera Themela uz pratnju Orkestra iz Novoga Sada. U septembru 2011. debitovala je kao glumica u dramskim predstavama režisera Harisa Pašovića *Ruze za Anu Terezu*, te *Fudbalske priče*. Članica je udruženja umjetnika *Bellarte* sa kojim je izvela muzičko-plesni performans *Pričaj mi o zalasku*.

Mezzosopranistica **TEREZIJA KUSANOVIĆ** hrvatska je operska i koncertna pjevačica. Svoje muzičko obrazovanje stiče u Splitu, gdje pored studija muzičke pedagogije, završava i studij operskog i koncertnog pjevanja u klasi profesorice Nelli Manuilenko. Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu uz mentorstvo profesorice Manuilenko završava i postdiplomski studij. Pohađala je i brojne muzičke radionice uz istaknute vokalne pedagoge kao što su Biserka Cvejić, Dunja Vejzović, Olivera Miljaković, Marvin Keenze, Cynthia Munzer, Gerhard Zeller, Gary Glaze, i dr. Svoju profesionalnu pjevačku karijeru započela je ulogom Judite u istoimenoj hrvatskoj operi kompozitora Franje Paraća izvedenoj u HNK Ivan pl. Zajc u Rijeci, te nastavila intenzivnim djelovanjem u HNK u Splitu, gdje ostvaruje niz uloga: Carmen (G. Bizet: *Carmen*), Dalila (C. Saint-Saëns: *Samson i Dalila*), Zita (G. Puccini: *Gianni Scicchi*), Preziosilla (G. Verdi: *Moć sudsbine*), Orlovski (J. Strauss: *Šišmiš*), Doma (J. Gotovac: *Ero s onoga svijeta*), Ludmila (B. Smetana: *Prodana nevjeta*), Melka (J. Hatze: *Adel i Mara*), Eva (I. Zajc: *Nikola Šubić Zrinjski*), Lola/Santuzza (P. Mascagni: *Cavalleria rusticana*), Marta/Pantalis (A. Boito: *Mefistofele*), Suzuki (G. Puccini: *Madama Butterfly*), te kao Azucena (G. Verdi: *Il trovatore*). U okviru festivala *Splitsko ljeto* izvodila je uloge među kojima su Fenena (G. Verdi: *Nabucco*), Cieca (A. Ponchieli: *La Gioconda*), Mary (R. Wagner: *Leteći Holandez*), dok se na gostovanjima u HNK Zagreb javljala u ulogama Meg Page (G. Verdi: *Falstaff*), Ljubov (P. I. Čajkovski: *Mazepa*), u teatro Carlo Felice u Genovi kao Zita (G. Puccini: *Gianni Scicchi*), u Južnoj Koreji kao Carmen, itd. Do sada je imala priliku sarađivati sa dirigentima kao što su Nikša Bareza, Nada Matošević, Ivo Lipanović, Mikhail Sinkević, Valerio Galli, Gianluca Martinenghi i dr, te sa režiserima kao što su Patar Selem, Krešimir Dolenčić, Dora Ruždjak Podolski, Ozren Prohić, Ivo Guerra, Michael Znanecki, i dr. Pored brojnih solo pjesama hrvatskih i stranih autora, Terezija Kusanović nastupa i u izvedbama oratorija, misa, rekвијema, te simfonija, pa je do sada izvodila *Requiem* W. A. Mozart, G. Verdija i C. Saint-Saënsa, Krundibenu misu W. A. Mozarta, *Stabat mater* G. B. Pergolesija, te 9. Simfoniju L. van Beethovena. Dobitnica je brojnih nagrada i priznanja, te kao pedagog djeluje pri Umjetničkoj akademiji u Splitu. Njen nosač zvuka *Romance* donosi snimke solo pjesama i opernih arija 19. i 20. stoljeća.

Terezija Kusanović

Amir Saračević

Tenor **AMIR SARAČEVIĆ** rođen je 1982. godine u Mostaru. Pjevanjem se bavi od 2005. godine, te nastupa kao član Opere Narodnog pozorišta u Sarajevu. U Operi je nastupao u više tenorskih uloga: Lensky u operi *Evgenij Onjegin* Petra Iljiča Čajkovskog, Rinuccio u operi *Gianni Schicchi* Giacoma Puccinija, Ernesto u Donizettijevoj operi *Don Pasquale*, Remendado u Bizetovoj *Carmen*, Alfredo u Verdijevoj operi *La Traviata*. Osim opernih uloga, Amir Saračević je kao solista nastupao na izvedbama djela poput Mozartovog *Requiema*, Beethovenove Devete simfonije, Saint-Saënsovog Božićnog oratorija, Brittenovog *War requiema*, te na koncertnoj izvedbi Purcellove opere *King Arthur*. Posebno se ističu njegovi nastupi u finalu takmičenja *Klassikmania* u Beču, nastup na cjelovečernjem koncertu u Londonu, te niz koncerta realizovanih u Republici Hrvatskoj u saradnji sa maestrom Ivom Lipanovićem.

Ivan Šarić

Bas **IVAN ŠARIĆ** rođen je 1982. godine u Sarajevu. Školovao se na Odsjeku za solo pjevanje Muzičke akademije u Sarajevu u klasi profesorice Paše Gackić. Uspješno nastupa u operama: *Carmen* (Escamillo, Zuniga), *Samson i Dalila* (Abimelech), *Rigoletto* (Monterone, Conte Ceprano), *Bal pod maskama* (Samuel), *Gianni Schicchi* (Betto Di Signa), *La Traviata* (Marquese), *Don Pasquale* (Notaio), *La Bohème* (Alcindoro), *Vesela udovica* (Vicomte Cascada), *Aska i vuk* (Narator) i dr. Pored nastupa u operi, iza sebe ima i zapažene koncertne nastupe među kojima su: cjelovečernji koncert domaćih kompozitora u Crowne Plazi u Pragu, nastup na koncertu mladih umjetnika u Carnegie Hallu u New Yorku, kao i uspješne izvedbe Rekvijema i Krunidbene mise W.A. Mozarta, Devete simfonije L. van Beethovena i *Te Deum Laudamus* A. Brucknera. Uspješno sarađuje sa Slovenskom, Zagrebačkom i Sarajevskom filharmonijom, te sa Operama Hrvatskog narodnog kazališta u Splitu i Osijeku. Stalni je član Opere Narodnog pozorišta Sarajevo. Posljednji uspjesi uključuju i gostovanje u Tetro Verdi u Trstu u ulozi Collinea u Puccinijevoj *La Bohème*.

IVO LIPANOVIĆ istaknuti je hrvatski dirigent. Dirigovanje je studirao na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi Igora Gjadrova, te kod Lovre pl. Matačića. Dirigentsku karijeru započinje 1986. godine osvajanjem prve nagrade na takmičenju mlađih dirigenata u Zagrebu, a potom i angažmanom u Operi Hrvatskog narodnog kazališta u Splitu od 1992. do 1998. godine. Osim Opere, maestro Lipanović u Splitu djeluje i kao umjetnički direktor festivala *Splitsko ljeto*, te vrlo često diriguje brojnim koncertima, baletima i opernim izvedbama uz orkestre kao što su orkestar Opere HNK Zagreb, Opere HNK Ivana pl. Zajca u Rijeci, Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestar HRT-a, Dubrovački simfonijski orkestar, te Varaždinski kamerni orkestar. Od 1995. aktivno nastupa kao dirigent i van granica Hrvatske. Tu se ističu nastupi u Seoulu (Verdijev *Don Carlos*), Državnoj operi u Ankari (Orffova *Carmina burana*, Bizetova *Carmen* i dr), u Cagliariju, u Nici (*Evgenij Onjegin* Čajkovskog), u Njemačkoj operi u Berlinu (Orffova *Carmina burana*, Verdijev *Falstaff*), u Bresciji (Puccinijeva *Madame Butterfly*), te nastupi sa Simfonijskim orkestrom Beneventa, MDR simfonijskim orkestrom iz Leipziga, Slovenskom filharmonijom, Simfonijskim orkestrom Slovenske radio televizije, te Sarajevskom filharmonijom. Sarađivao je sa mnogim istaknutim umjetnicima poput pijaniste Alde Ciccolinija (1996. godine u Veroni), sopranistice Barbare Hendricks, te opernih zvijezda Denyce Graves, José Carrerasa i Inve Mule, s kojima je nastupio na koncertima Zagrebačke filharmonije. U martu 2000. godine diriguje premijerom Evgenija Onjegina u Opera de Nice sa velikim opernim zvijezdama Barbarom Hendricks, Vladimirom Chernovim, Zoranom Todorovićem i Matti Salminenom, dok nakon uspješnog debuta u oktobru 1999. u Deutsche Oper u Berlinu s Orffovom *Carminom buranom*, biva ponovno angažiran, te s velikim uspjehom, na dan Verdijeve smrti, 27. januara 2001. godine, diriguje svečanom predstavom *Falstaffa* u toj poznatoj opernoj kući. U periodu od 2001. do 2003. djelovao je kao muzički rukovodilac Državne opere u Ankari i festivala u Aspendosu. Dobitnik je nagrade Milka Trnina Hrvatskog društva glazbenih umjetnika za 2003. godinu. Među značajna umjetnička postignuća spadaju i nastupi

Ivo Lipanović

u Bresci 2004. gdje diriguje operom *Madama Butterfly* povodom 100-te obljetnice konačne verzije te Puccinijeve partiture s ansamblima veronske Arene, a u Teatro Filarmonico u Veroni, 2005. godine postavlja novu produkciju Verdijeve *Traviate*. Godine 2009. u Teatro Vittorio Emanuelle u Messini diriguje premijernom izvedbom Bizetove *Carmen*, a u Rijeci praizvodi novu domaću operu Alfija Kabilja *Casanova u Istri*. U julu 2010. premijerno diriguje simfonijskim koncertima i operama *Cavalleria rusticana* i *Pagliacci* na festivalu *Luglio musicale Trapanese* na Siciliji, da bi slijedeće godine dirigovao premijerom Puccinijeve Tosce. Za Mužički Bienale Zagreb, praizvodi operu *Maršal* hrvatskog kompozitora Sloboda Foretića. Zajedno sa Invom Mulom i Zagrebačkom filharmonijom snimio je i CD *Il bel sogno* sa arijama Gounoda, Masseneta, Puccinija i Verdija za Virgin records. Djeluje kao docent i stalni gost-dirigent u Teatro Lirico Sperimentale u Spoleto. U posljednje vrijeme često nastupa u hrvatskim opernim kućama, te u Operi Narodnog pozorišta u Sarajevu, dirigujući brojnim opernim premijerama. Meastro Lipanović trenutno djeluje kao vršilac dužnosti ravnatelja Opere Hrvatskog narodnog kazališta u Splitu.

Hor Opere NPS

HOR OPERE NARODNOG POZORIŠTA U SARAJEVU

Osnivanje Opere Narodnog pozorišta u Sarajevu 1946. godine bio je historijski događaj nemjerljive vrijednosti za kulturnu historiju i razvoj muzičke kulture u Sarajevu i Bosni i Hercegovini. Početak rada Opere inicirao je obnavljanje Sarajevske filharmonije i osnivanje Muzičke akademije u Sarajevu, institucija koje su uz Operu trasirale put razvoja muzičke kulture i umjetnosti u Bosni i Hercegovini. Hor opere Narodnog pozorišta u Sarajevu bio je dio ovog velikog projekta započetog prije više od šezdeset godina. Osnovan kao jedan od ansambala Opere Narodnog pozorišta, hor su mahom činili pjevači-amateri, ali je zahvaljujući intenzivnom radu ansambla i dirigenata, hor brzo stekao potrebnu

rutinu preuzevši važnu ulogu u funkcioniranju opere kao cjeline. Hor, svakako i orkestar, stubovi su svake opere, što je slučaj i sa sarajevskim horom o čijoj brojnosti i kvaliteti ovisi i kvalitet opernog repertoara. Hor Opere, kao i drugi operni ansamblji, prošao je nekoliko faza u svom razvoju koje korespondiraju sa rastom i razvojem sarajevske Opere u cijelini. Prva faza završila je izbijanjem agresije na Bosnu i Hercegovinu 1992. godine do kada se sarajevska Opere afirmirala kao vrlo respektabilno izvođačko tijelo priredivši 156 opernih i operetskih predstava i koncerata. U ovom periodu hor je primio nekoliko značajnih priznanja kao što su Šestoaprilska nagrada grada Sarajeva za *Carminu buranu* Carla Orffa i priznanje za visoki umjetnički dojam u Ljubljani (Križanke) za operu *Turandot*. Hor je ostvario mnogobrojna gostovanja

u inostranstvu (Italija, Austrija, Njemačka, Izrael, Turska), a 1976. godine muški dio ansambla je, među svim združenim horovima iz bivše Jugoslavije, dobio posebno priznanje za nastup u *Trubaduru* izvedenom u pulskoj Areni. Uspon hora Opere naglo je prekinut 1992. godine čime je završio i prvi period u njegovoј historiji.

Repertoar hora Opere obuhvata značajna djela svjetske operne literature, ali i nekoliko domaćih ostvarenja. Od 1996. godine obnovljeni hor Opere je ostvario desetine nastupa u operama i operetama, premijernim i repriznim predstavama, standardnog opernog repertoara s operama Verdija (*Il Trovatore, Un Ballo in Maschera, Nabucco, La Traviata, Rigoletto*), Puccinija (*Tosca, Gianni Schicchi, La Bohème*), Mascagnija (*Cavalleria rusticana*), Mozarta (*Le nozze di Figaro*), Rossinija (*Il Barbiere di Seville*), Donizettija (*Don Pasquale, L'elisir d'amore*), Bizeta (*Carmen*) i Čajkovskog (*Evgenije Onjegin*) i operetama Straussa (*Šišmiš*) i Lehara (*Vesela udovica*). Uz djela hrvatskih i jednog slovenačkog kompozitora, Zajca (*Nikola Šubić Zrinjski*), Gotovca (*Ero s onoga svijeta*) i Vaude (*Ježeva kućica*), postavljene su četiri opere bosanskohercegovačkih kompozitora, Horozića (*Hasanaginica, Aska i vuk*), Čavlovica (*Srebreničanke*) i Osmanagića (*Alma*). Uz standardnu ulogu opernog hora u opernim predstavama, hor Opere redovno nastupa samostalno i uz saradnju drugih muzičkih institucija i to prvenstveno Sarajevske filharmonije. U saradnji s ovom institucijom hor Opere ostvario je vrlo značajne koncertne nastupe na kojima je izvodio Mozartov *Requiem* (1997) i Rossinijev *Stabat Mater* (1998), te niz prigodnih koncerata kao što su koncert povodom 250-godišnjice rođenja Mozarta (2006), gala koncert povodom 60-godišnjice Opere NPS i 85-godišnjice NP (2006), izvođenje *Carmine burane* Carla Orffa povodom obilježavanja 85-godišnjice Sarajevske filharmonije u dvorani Zetra (2008) i tradicionalnim Ramazanskim (1998, 2011) i Božićnim koncertima (2008, 2009). Posebno treba izdvojiti gostovanje hora Opere u Osijeku prilikom kojeg je izведен Haydnov oratorij *Stvaranje svijeta* (2009) i koncert povodom 35-godišnjice umjetničkog rada Ivice Šarića uz

učešće zbora Opere Hrvatskog narodnog kazališta kada je izведен Verdijev *Requiem* (2010). Od 2012. godine hor Opere sarađuje i sa Fondacijom za muzičke umjetnosti u realizaciji projekata DoReMi&Vi (koncert sa Denyce Graves 2012. i koncert sa Željkom Lučićem 2013. godine), te festivala Sarajevske večeri muzike (SVEM), na čijem je 19. izdanju hor učestvovao u izvedbi Orffove *Carmine burane* pod dirigentskom palicom maestra Uroša Lajovica (2013. godine). Jedan od njihovih najznačajnijih nastupa je i učešće u izvedbi Orffove *Carmine burane* na otvaranju 62. Ljubljana Festivala na Kongresnom trgu u Ljubljani 1. jula 2014. godine. Pored saradnje s orkestrom Sarajevske filharmonije, hor Opere je ostvario i nekoliko zajedničkih projekata s Muzičkom akademijom u Sarajevu i Dramom i Baletom Narodnog pozorišta.

Hor Opere priredio je i nekoliko samostalnih koncerata, i to koncert pod nazivom *Muzika na vodi* s djelima baroknih majstora Händela, Vivaldija i Corellija održan 16. maja 2005. i koncert priređen u znak sjećanja na kompozitore Pozajića i Stahuljaka održan 14. decembra 2009. Hor Opere je bio i ostao izvorište najboljih pjevača i pjevačica u Bosni i Hercegovini, iz čijih redova se od osnivanja do danas popunjava ansambl solista Opere. U ovom horu ponikli su brojni epi-zodisti, solisti i prvaci Opere Narodnog pozorišta u Sarajevu, koji su u horu Opere pjevali kao studenti Muzičke akademije ili kao mladi još neafirmisani umjetnici. To je jedini profesionalni hor u Bosni i Hercegovini sa stručno profiliranim članicama i članovima sa kojima su radili stručnjaci kao što su Mladen Stahuljak, Kajdi Krunoslav, Ognjen Bomoštar i Dario Vučić. Danas hor Opere broji pedeset članova i radi pod vodstvom Danijela Žontara. Bogata historija ovog ansambla, ali i kvalitet i predanost u radu trenutnog ansambla i njegovog voditelja, preduslov su uspješne umjetničke djelatnosti.

dr. Fatima Hadžić

O DJELIMA:

Svečano zatvaranje jubilarnog 25. izdanja festivala Sarajevske večeri muzike u znaku je izvedbe jednog od značajnijih duhovnih djela predviđenih za koncertno izvođenje, nastalog iz pera italijanskog majstora opere **Gioachina Rossinija**. Njegov *Stabat Mater*, djelo pisano za hor, soliste i orkestar bazirano je na istoimenoj katoličkoj himni iz 13. stoljeća, posvećenoj patnjama i lamentaciji Djevice Marije tokom Isusovog raspeća. Proističući iz inicijalnog stiha "Stabat mater dolorosa" ili "Stajaše žalosna majka", ova liturgijska sekvenca jedan je od značajnijih segmenata kulta Djevice, koji u katoličkoj Crkvi posebno dobija na značaju tokom 17. i 18. stoljeća. Kao muzički žanr, *Stabat Mater* karakteriše lamentacijski ugođaj protkan patosom u nastojanjima da se portretira najbolniji trenutak religijske prošlosti. Rossini djelo počinje komponovati 1831. godine kao narudžbu Manuela Fernandeza Varele, španskog državnog savjetnika. Međutim, ne uspijeva mu u zadatom roku djelo i završiti, zbog čega angažuje kompozitora Giovannija Tadolinija da kompoziciju kompletira dodavši šest brojeva. Djelo naručiocu u potpunosti predstavlja kao svoje, što nakon prodaje prava za objavljivanje kompozicije stvara cijeli niz problema pravne i finansijske prirode. Upravo zbog ovih poteškoća djelu se vraća sa namjerom da ga sam dovrši, konačno zamijenivši Tadolinijeve stavke svojima 1841. godine. U svojoj finalnoj verziji *Stabat Mater* je premijerno izведен u januaru 1842.

godine u Parizu, i iako doživljava uspjeh kako pred francuskim, tako i kasnije pred italijanskom publikom, njemačka kritika mnogo oštije pristupa ocjeni djela, karakterišući ga prerazigranim i profanim, videći u njemu jasne odraze opernog stvaralaštva kompozitora. Posebno osuđujući stav Richarda Wagnera biva usmijeren više na finansijski kontekst nastanka djela i afere oko prodaje prava koje tada mladi njemački kompozitor vidi kao posebno neprimjerene postupke naročito kada je religijsko djelo u pitanju. *Stabat Mater* čini 10 stavaka gdje svaki tretira jedan ili više stihova sekvence, u kojima se smjenjuju nastupi hora i solista u različitim formacijama praćenim orkestarskim sastavom à due. Kako je između komponovanja prvih i zadnjih stavaka djela proteklo više godina, kompozitor se suočavao sa poteškoćama u ostvarivanju koherentnosti u svim njenim dijelovima. Svjestan doprinos tome uočljiv je u posljednjem broju u kojem se Rossini referira na materijal iz prvoga, ali i kroz ostale stavke u kojima, uprkos upotrebi kontrastirajućih kompozicionih postupaka, od *a cappella* pjevanja, preko *bel canta* to imitacionih tehnika, kompozitor ipak vješto umeće očigledne muzičke reminiscencije na prethodno iznešen materijal. Ovo djelo zanimljive zvučne estetike doživjelo je u svojoj prvoj godini ogroman uspjeh uz čak 14 izvedbi u Parizu, koje su kompozitoru donijele triumf i pohvale podsjećajući na ranije uspjehe njegovih opernih ostvarenja.

Radionice o jazz harmoniji s RANKOM RIHTMANOM

RANKO RIHTMAN kompozitor, pijanist, dirigent i aranžer za big band, kamerni i simfonijski orkestar diplomirao je na Muzičkoj akademiji u Sarajevu na Odsjeku za etnomuzikologiju i Odsjeku za dirigovanje. Tokom 1982. i 1983. godine pohađa Berklee College of Music u Bostonu (SAD) gdje se usavršava na Odsjeku za profesionalno jazz aranžiranje u klasi profesora H. Pomeroya. Bio je dugogodišnji član sarajevske grupe *Indexi*. Sarađivao je sa mnogim ansamblima klasične, pop i rok muzike (Sarajevska Filharmonija, Orkestar Sarajevske Opere, Simfonijski orkestar RTV Slovenija, Hor i orkestar *Glinka St. Petersburg*, rok grupa *Bijelo Dugme* i dr.). Od 1974. do 1992. radi kao dirigent Plesnog orkestra RTV BiH (RTV Sarajevo). Na polju jazz muzike ostvario je uspješne saradnje sa umjetnicima kao što su Duško Gojković, Gianno Basso, Bora Roković, Ladislav Fidri, Stjepko Gut, Jazz orkestar Češkog radija i dr. Piše muziku za film, TV, pozorište (*Savršeni krug* A. Kenovića, *Miris dunja* M. Idrizovića, pozorišne predstave *Woyzek*, *Hamlet* i dr, TV serija i film *Moj brat Alekса* i dr.). Autor je aranžmana službene verzije aktuelne državne himne Bosne i Hercegovine. Od 1992. živi u Izraelu, a 2015. seli se u Poreč. Radio je kao profesor jazz harmonije, aranžiranja i klavira na Hed koledžu za savremenu muziku u Tel Avivu (od nedavno dio “Ono – Academic College”), gdje je ujedno bio i savjetnik za akademska pitanja. Dirigovao je i profesionalnim Big Bendom pri istom koledžu za koji je radio i kao stalni aranžer. U akademskoj 2016/2017. godini bio je angažovan kao predavač na predmetu Jazz harmonija na Muzičkoj akademiji u Sarajevu, te povremeno djeluje kao aranžer za potrebe Hrvatske radiotelevizije.

Ranko Rihtman

26|SVE|MI

26. SARAJEVSKE VEČERI MUZIKE 2020
Subota, 9.5.2020 – Subota, 16.5.2020.

FONDACIJA ZA MUZIČKE UMJETNOSTI
MUSIC ARTS FOUNDATION

Upravni odbor

1. Josip Muselimović, *predsjednik*
2. dr. Milorad Kenjalović, *član*
3. Irfan Kamenjašević, *član*

Predsjednik

Ninoslav Verber

XXV. SVEM

Ninoslav Verber, *umjetnički direktor*
Minka Skenderagić, *sekretarica*
Aida Palinić, *odnos s medijima*
Almin Berbić, *box office*
Almin Zrno, *oficijelni fotograf*

Izdavač

Fondacija za muzičke umjetnosti
Music Arts Foundation

Za izdavača

Ninoslav Verber

Tekstovi

Esma Cerkovnik

Dizajn i DTP

Timur Selmanović

Štampa

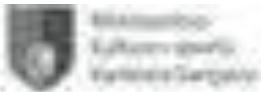
Blicdruk d.o.o. Sarajevo

Tiraž

500

Music Arts Foundation
Fondacija za muzičke umjetnosti
Trg Barcelone 3
71000 Sarajevo
Bosna i Hercegovina

www.maf.ba

Pokrovitelji:

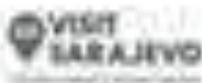
Ministarstvo
kulturnih i sportskih
poslova Republike Srpske

Ministarstvo
kulturnih i sportskih
poslova Republike Srpske

Ministarstvo
kulturnih i sportskih
poslova Republike Srpske

autrijum kulturni centar

Ministarstvo kulturnih i
sportskih poslova Republike Srpske

Partneri:

BHRT

EDUCATIONAL INSTITUTE
Sarajevo

Medijski pokrovitelji:

OSLJEDIĆEME

RADIO
SARAJEVO

FONDACIJA ZA MUZIČKE UMJETNOSTI

Trg Barcelone 3, 71000 Sarajevo; +387 61 358 000, +387 61 312 080; info@maf.ba; www.maf.ba

MUSIC ARTS FOUNDATION
FONDACIJA ZA MUZIČKE UMJETNOSTI